



ONTMOETINGS CAFÉ RAINBOW

‘Ik heb zin in regenbogen! Kom jij ook?’

Kwalitatief onderzoek naar aspecten die bepalend zijn in de motivatie voor Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseks personen (LHBTI'ers) met een licht verstandelijke beperking die deelnemen aan activiteiten van het ontmoetingscafé Rainbow.

Onderzoeksverslag

Auteur	Bina Bianca Oreel-Huijers
Studentnummer	75437
Cursus	Praktijkgericht Onderzoek
Cursusnummer	CU16564
Opleiding	Social Work
Onderwijsinstelling	University of Applied Sciences
Eerste beoordelaar	Jessica Pattipeiluhu
Begeleidend docent	Eric van der Heijden
Tweede beoordelaar	Eric van der Heijden
Jaar	2020-2021; langstudeerder
Onderzoekplaats	Ontmoetingscafé Rainbow
Opdrachtgever	Vereniging LFB Sterkplaats Goes Lian Nuyten
Datum uitgave	7 mei 2021
Plaats	Vlissingen
Versie	1.0

ONTMOETINGSCAFÉ RAINBOW

Ik heb zin in regenbogen! Kom jij ook?

Onderzoeksverslag

Auteur	Bina Bianca Oreel-Huijers
Studentnummer	75437
Cursus	Praktijkgericht Onderzoek
Cursusnummer	CU16564
Opleiding	Social Work
Onderwijsinstelling	University of Applied Sciences
Eerste beoordelaar	Jessica Pattipeiluhu
Begeleidend docent	Eric van der Heijden
Tweede beoordelaar	Eric van der Heijden
Jaar	2020-2021; langstudeerder
Onderzoekplaats	Ontmoetingscafé Rainbow
Opdrachtgever	Vereniging LFB Sterkplaats Goes Lian Nuyten
Datum uitgave	7 mei 2021
Plaats	Vlissingen
Versie	1.0

Samenvatting

Er heerst nog steeds taboe op het hebben van een andere seksuele voorkeur of genderidentiteit. Een ontmoetingscafé zoals Café Rainbow voor Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseks personen (LHBTI'ers) met een licht verstandelijke beperking draagt bij aan inclusievere samenleving. Dit is één van de kernwaarden van LFB. Ondanks dat gelijkgestemden ervaringen delen en plezier beleven bij activiteiten, is er geen continuïteit in hun deelname aan Café Rainbow. Dit heeft zowel invloed op het welbevinden van deze doelgroep, als op bestaansrecht van Café Rainbow. Dit was de aanleiding voor het praktijk onderzoek naar het vergroten van betrokkenheid en verbeteren van het welbevinden van deze doelgroep.

De centrale onderzoeksvraag luidt: "Welke aspecten zijn bepalend in de motivatie voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van ontmoetingsplek café Rainbow, LFB Sterkplaats Goes?"

Om deze vraag te beantwoorden is er kwalitatief onderzoek verricht middels semigestructureerd interviews bij LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking die deelnamen aan bijeenkomsten van Café Rainbow.

Uit het onderzoek kan geconcludeerd worden dat verschillende factoren van invloed zijn op de motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om te kunnen participeren in deze samenleving. De belangrijkste conclusie is dat deze doelgroep behoefte heeft om meer betrokken te worden bij Café Rainbow. De belangrijkste aanbeveling luidt dan ook om een maatjestaak, maatjesrol, maatjesactiviteit of maatjesproject uit te voeren. Daardoor zal de intrinsieke motivatie toenemen. Dit kan aanstekelijk werken en voor meer verbinding zorgen. Het zelfvertrouwen zal ook vergroot worden en ervoor zorgen dat ze zich meer geaccepteerd zullen voelen.

Abstract

There is still a taboo on having a different sexual orientation or gender identity. A meeting café such as Café Rainbow for LGBTI-people with a mild intellectual disability contributes to a more inclusive society. This is one of LFB's core values. Although like-minded people share experiences and enjoy activities, there is no continuity in their participation in Café Rainbow. This affects both the well-being of this target group and the raison existence of Café Rainbow. This was the reason for the practical research into increasing involvement and improving the well-being of this target group.

The central research question is: "Which aspects determine the motivation for LGBTI people with a mild intellectual disability to structurally participate in group activities at the meeting place café Rainbow, LFB Sterkplaats Goes?"

To answer this question, qualitative research was conducted by means of semi-structured interviews with LGBTI people with mild intellectual disabilities who participated in meetings of Café Rainbow.

It can be concluded from the research that various factors influence the motivation of LGBTI people with mild intellectual disabilities to participate in this society. The main conclusion is that this target group needs to become more involved with Café Rainbow. The most important recommendation is therefore to perform a buddy task, buddy role, buddy activity or buddy project. This will increase intrinsic motivation. This can be contagious and provide more connection. Self-confidence will also increase and make them feel more accepted.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	1
2. Theoretisch kader	3
2.1 LHBTI'ers met een verstandelijke beperking	3
2.1.1 Participatie LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking	3
2.1.2 Belemmerende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking	4
2.2 Functie van ontmoetingsgroep voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking	5
2.3 Intrinsieke motivatie licht verstandelijke beperking	5
2.4 Extrinsieke motivatie licht verstandelijke beperking	6
2.5 Competenties hulpverlener	7
2.6 Uitgangspunten	8
3. Methode	10
3.1 Onderzoeksstrategie	10
3.2 Kwalitatieve methoden van dataverzameling	10
3.2.1 Het bureauonderzoek	10
3.2.2 Interview	10
3.3 Onderzoekspopulatie, onderzoekseenheden en respondenten	11
3.4 Steekproefkader	11
3.5 Onderzoeksinstrumenten	11
3.6 Data-Analyse	12
3.7 Betrouwbaarheid	13
3.8 Validiteit	13
3.9 Bruikbaarheid	14
4. Resultaten	15
4.1 Verloop veldwerk	15
4.2 Belangrijkste resultaten per topic	15
4.2.1 Participatie	15
4.2.2 Functie van ontmoetingscafé Rainbow	16
4.2.3 Vraag- en aanbodgerichte activiteiten	16
4.2.4 Belemmerende factoren LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking	17
4.2.5 Intrinsieke motivatie	18
4.2.6 Extrinsieke motivatie	18
4.2.7 Competenties van hulpverleners	19
5. Conclusie	20
5.1 Beantwoording deelvragen	20
5.2 Beantwoording centrale onderzoeksvraag	21
6. Discussie	23

6.1 Methodische discussie	23
6.1.1 Betrouwbaarheid	23
6.1.2 Validiteit	23
6.1.3 Bruikbaarheid	24
6.2 Inhoudelijke interpretatie van de onderzoek conclusies	24
6.2.1 Participatie	24
6.2.2 Functie ontmoetingsplek	24
6.2.4 Belemmerende factoren	25
6.2.5 Intrinsieke motivatie	25
6.2.6 Extrinsieke motivatie	26
6.2.7 Competenties hulpverlener	26
6.3 Eventuele nieuwe informatie	26
6.4 Feedback van de opdrachtgever	27
6.5 Bespreking onderzoeksproces en eigen onderzoeksgedrag	27
7. Aanbevelingen	28
7.1 Aanbeveling één: Nieuwe activiteiten organiseren	28
7.2 Aanbeveling twee: Maatjestaak, maatjesrol, maatjesactiviteit of maatjesproject	28
7.3 Aanbeveling drie: Door verbinding verbonden	29
7.4 Aanbeveling vier: Interventies	30
Bibliografie	31
Bijlagen	34
Bijlage 1 Feedbackverslag opdrachtgever	34
Bijlage 2 Feedback ontvangen van de ervaringsdeskundige en organisator Café Rainbow	38
Bijlage 3 Transcript	39
Bijlage 4 Topiclijst met interviewvragen	51

1. Inleiding

Dit kwalitatief onderzoek is uitgevoerd voor de cursus praktijkgericht onderzoek van de opleiding Social Work in de afstudeerfase aan de HZ University of Applied Sciences te Vlissingen. Dit onderzoek heeft zich gericht op motivatie van Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseksue personen (LHBTI'ers) met een licht verstandelijke beperking die naar bijeenkomsten van ontmoetingscafé Rainbow komen. Café Rainbow is een project van LFB STERKplaats Goes. Meijssen (2020) beschrijft dat ontmoetingscafés zijn ontstaan doordat de meeste LHBTI'ers met een verstandelijke beperking zich niet altijd veilig voelen in het reguliere uitgaansleven. Bovendien dragen ontmoetingscafés bij aan een inclusieve samenleving. Door het doen van gezamenlijke activiteiten wordt het sociaal isolement doorbroken en wordt het netwerk vergroot van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.

In Nederland voelt vier tot zeven procent van de volwassenen zich aangetrokken tot iemand van het zelfde geslacht (Felten & Boss, 2019). Zo hoort vier tot zes procent tot de LHBTI-community met een verstandelijke beperking. Bovendien wonen er twee miljoen driehonderdduizend mensen met een lager IQ dan vijftachtig in Nederland (Delmée & Linschoten, 2020). Dat is naar schatting tussen tweeënnegentigduizend en honderd achtendertigduizend mensen die tot de LHBTI-community met een verstandelijke beperking behoren.

Ondanks dat er in Nederland inmiddels tweeëntwintig ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een verstandelijke beperking zijn, blijft de vraag: hoe maak je een succes van een ontmoetingsgroep LHBTI'ers met een verstandelijke beperking? Dit is recent beschreven in de handleiding '*ontmoetingsgroep voor LHBTI'ers met een (licht) verstandelijke beperking*' (Delmée & Linschoten, 2020). Bij de meeste bijeenkomsten van deze ontmoetingscafés komen ongeveer dertig deelnemers met een verstandelijke beperking per keer (Zonder Stempel, 2020). Echter, staat in deze handleiding niet duidelijk beschreven op welke manier de continuïteit kan worden behouden, waardoor een ontmoetingsplek voor LHBTI'ers met een verstandelijke beperking, een succes blijft of wordt.

In 2018 heeft Lindsey Leijs het ontmoetingscafé Café Rainbow in Goes opgericht. Lindsey Leijs is ervaringsdeskundige bij LFB STERKplaats Goes. De opdrachtgever van dit onderzoek is LFB Sterkplaats Goes in de persoon van Lian Nuyten. LFB is een belangenvereniging dóór en vóór mensen met een verstandelijke beperking. Sinds Café Rainbow is opgericht, fluctueert het deelnemersaantal maandelijks van ongeveer drie tot acht deelnemers bij café Rainbow. Hierdoor wordt het bestaansrecht bedreigd. Ervaringsdeskundige Leijs wilde niet alleen een veilige ontmoetingsplek creëren waar LHBTI'ers met een verstandelijke beperking zichzelf kunnen en mogen zijn, maar ook een plek waar ervaringen uitgewisseld worden met gelijkgestemden. Daarnaast ontvangt ervaringsdeskundige Leijs coaching van haar LFB-coach voor de praktische organisatie van de maandelijks georganiseerde activiteiten van Café Rainbow (Leijs, 2018). Ook zet ervaringsdeskundige Leijs zich in vanuit haar ervaringsdeskundigheid en haar coach vanuit het hulpverleningsperspectief. Daardoor wordt er ondersteuning geboden vanuit een adviserende, educatieve, informatieve en hulpverleningsrol. Echter, heeft Café Rainbow al meerdere zaken ondernomen om de drempel te verlagen, zodat LHBTI'ers met een verstandelijke beperking naar een bijeenkomsten konden komen. Daardoor is op verschillende plaatsen in Zeeland (Middelburg, Vlissingen, Zierikzee en Goes) een bijeenkomst georganiseerd met de bedoeling om niet alleen een breder publiek te bereiken, maar ook meer zichtbaar te zijn voor LHBTI'ers met een verstandelijke beperking. Uiteindelijk is er voor een vaste locatie in Goes gekozen vanwege de centrale ligging en openbaar vervoersmogelijkheden. Bovendien heeft café Rainbow haar deelnemers actief laten meedenken aan invulling van het programma, zodat zij hierin een actieve 'stem' (inbreng) hebben. Door mensen met een licht verstandelijke beperking mee te nemen in het proces, staat niet alleen eigen kracht, maar ook zelfbepaling centraal (Hofman, 2019). Dit sluit aan bij de Zelf-Determinatie Theorie (ZDT). Bij ZDT gaat het over basisbehoeften, zoals zelfsturing, verbondenheid waarbij er verlangen is om relaties op te bouwen met anderen (Frielink, 2017). Daarnaast heeft Café Rainbow ook samen met haar deelnemers gezamenlijke activiteiten bedacht. Bijvoorbeeld pub- en muziekquiz, bingo, beauty-en spelletjesmiddag en workshop vriendschap en liefde. Zo beleven LHBTI-deelnemers tijdens een bijeenkomst niet alleen plezier

met elkaar, maar wordt er ook gesproken over wat er speelt in hun dagelijks leven. Daarnaast ervaart een LHBTI deelnemer zowel steun van gelijkgestemden, als het gevoel om ergens bij te horen waardoor zij zich zelf durven zijn. Daardoor voelen gelijkgestemden zich veilig bij elkaar. Volgens De Jong (2015) leidt plezier aan activiteiten tot intrinsieke motivatie en draagt het ook bij aan gevoelens van zelfcompetentie oftewel verrijkt het, het welbevinden van LHBTI'ers met licht verstandelijke beperking (Frielink, 2017).

Desondanks blijkt uit de praktijk dat deelnemers van Café Rainbow regelmatig op het laatste moment aangeven niet lekker in hun vel te zitten of het vergeten zijn om naar de georganiseerde bijeenkomst komen. Hieruit volgt dat er soms te weinig aanmeldingen zijn, of dat deelnemers zich enerzijds aanmelden en anderzijds niet komen opdagen en/of melden zich niet af. Dit heeft het echter wel gevolgen voor de andere deelnemers die wel maandelijks (willen) komen. Indien er te weinig deelnemers zijn, wordt de geplande bijeenkomst geannuleerd. Hieruit volgt dat vier trouwe vaste deelnemers gedupeerd worden, omdat zij niet meer naar een bijeenkomst van Café Rainbow kunnen komen. Frielink (2017) stelt dat dit gevolgen heeft voor de intrinsieke motivatie of zelfs verlies van motivatie.

Het doel van het onderzoek is om inzichten te krijgen in motivatie en behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Hiervoor is het belangrijk om helder te krijgen op welke manier hulpverleners beter kunnen aansluiten bij behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking waardoor zowel autonomie en competentie als verbondenheid wordt vergroot.

Uit bovenstaande blijkt dat motivatie de kern van het praktijkonderzoek is. De onderzoeksvraag luidt dan ook: **“Welke aspecten zijn bepalend in de motivatie voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van ontmoetingsplek café Rainbow, LFB Sterkplaats Goes?”**

Deelvragen:

- Welke behoeften hebben LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten aanzien van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?
- Wat zijn belemmerende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?
- Wat zijn intrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?
- Wat zijn extrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?
- Wat is de rol van een hulpverlener in het motiveren en beter aan kunnen sluiten bij de behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking??

De Social Worker heeft gesignaleerd dat LHBTI'ers met een verstandelijke beperking niet volwaardig deel kunnen nemen aan deze maatschappij. Daardoor biedt de Social Worker ondersteuning bij het optimaliseren van maatschappelijke activiteiten waardoor emancipatie van mensen met een verstandelijke beperking wordt bevorderd. Daarnaast toont het onderzoek aan dat een ontmoetingscafé zoals Café Rainbow een grote maatschappelijke bijdrage levert voor deze kwetsbare doelgroep waardoor de LHBTI-community zowel de autonomie, competentie en verbondenheid versterkt zal worden, maar ook draagt Café Rainbow bij aan een inclusievere samenleving waar zij zich veilig voelen en geaccepteerd voelen.

Dit onderzoek begint met een theoretisch verkenning van de kernbegrippen en de uitgangspunten voor het onderzoek in hoofdstuk twee. In hoofdstuk drie wordt de methode van het onderzoek beschreven. Hierin wordt ook het instrument, de respondentengroep, de betrouwbaarheid, validiteit en bruikbaarheid beschreven. De resultaten van dit praktijkonderzoek worden in hoofdstuk vier gepresenteerd. Vervolgens bevat hoofdstuk vijf de conclusies van het praktijkonderzoek waarin het antwoord op de deelvragen en centrale onderzoeksvraag zijn beschreven. In het volgende hoofdstuk is de discussie beschreven. Dit hoofdstuk bevat een methodische discussie, een inhoudelijke discussie en een reflectie op het onderzoeksproces en het eigen onderzoeksgedrag. Tot slot staan in hoofdstuk zeven de aanbevelingen beschreven. Het document sluit af met vier bijlagen, namelijk het feedbackverslag van de opdrachtgever en ervaringsdeskundige Café Rainbow, een transcript van een interview en topiclijst met interviewvragen.

2. Theoretisch kader

In het theoretisch kader worden de belangrijkste begrippen die in het onderzoek centraal staan middels theorie verkend en uitgewerkt. Het hoofdstuk sluit af met de uitgangspunten van het onderzoek naar de theoretische verdieping en een topiclijst.

2.1 LHBTI'ers met een verstandelijke beperking

LHBTI is een verzamelnaam voor Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseksuele personen (Felten & Boss, 2019).

In Nederland wonen vierenzeventigduizend mensen met een licht verstandelijke beperking (Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland, 2020). Hiervan behoort vier tot zes procent tot de LHBTI-community. Naar schatting behoort tussen de tweeduizend negenhonderdzestig en vierduizend vierhonderd mensen tot de LHBTI-community met een licht verstandelijke beperking (Meijsen, 2020).

Bij LHBTI gaat het altijd over drie aspecten namelijk: het gevoel, de genderidentiteit en het gedrag van iemand. Met andere woorden tot wie voelt iemand zich seksueel aangetrokken. Genderidentiteit betekent of iemand zich man, vrouw of daartussenin, beiden of juist geen van beiden voelt. Genderexpressie betekent op welke manier iemand zijn genderidentiteit laat zien. Oftewel laat iemand mannelijk en/of vrouwelijk gedrag zien. Dat wil zeggen wat gender betreft tegen de maatschappelijke verwachtingen en/of norm in gaat (Felten & Boss, 2019).

De betekenis van LHBTI afkorting is dat L staat voor vrouwen die zich aangetrokken voelen, seksueel en/of romantisch tot vrouwen (lesbische vrouwen). Vervolgens betekent H dat mannen zich aangetrokken voelen, seksueel en/of romantisch tot mannen (homomannen). Verder staat B (Biseksuelen) voor mensen die zich aangetrokken voelen, seksueel en/of romantisch tot zowel mannen als vrouwen. Bij sommigen ligt hierbij de nadruk dat zij zich aangetrokken voelen tot mensen van alle genders. Dit kan ook betekenen dat mensen zich niet kunnen identificeren als man of vrouw. Hier wordt ook wel het woord panseksueel voor gebruikt. Pan betekent alle. Vervolgens staat T voor Transgender personen. Dit is een paraplueterm waarbij mensen zich niet kunnen identificeren met het gender wat zij bij hun geboorte hebben gekregen. Tenslotte staat de I voor Interseksuele personen. Dit is een paraplueterm voor aangeboren condities waarbij het geslacht verschilt met wat enigszins door medici als norm beschouwd wordt voor mannen- en vrouwenlichamen (Felten & Boss, 2019).

2.1.1 Participatie LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking

Uit de dagelijkse praktijk blijkt dat mensen met licht verstandelijke beperking (LVB) niet volwaardig mee kunnen doen in deze samenleving. Zij ervaren belemmeringen in hun leven, doordat ze niet volledig zelfstandig kunnen functioneren zoals in; een fysieke omgeving, in het onderwijs, op de arbeidsmarkt, in het (openbaar) vervoer, in toegang verkrijgen tot informatie, in de manier van communiceren en/of bejegening (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2018). Dit heeft te maken met het intelligentiequotiënt (IQ) van mensen met een licht verstandelijke beperking. Dat IQ ligt tussen de vijftig en zeventig en bij mensen die zwakbegaafd zijn ligt het tussen de zeventig en vijfentachtig. Een verstandelijke beperking gaat vaak samen met (ernstige) bijkomende problematieken. Hierdoor zijn er beperkingen in de cognitieve ontwikkeling en de adaptieve vaardigheden waardoor er een beperkt vermogen is om zichzelf aan te passen aan hun omgeving. Daardoor voldoet iemand niet aan de verwachtingen van de maatschappij die bij een bepaalde leeftijd en eigen cultuur hoort (Landelijk Kenniscentrum LVB, 2019).

In de afgelopen tien jaar is de acceptatie van LHBTI'ers positief gestegen. Echter ervaart één op de vijf LHB'ers negatieve reacties en heeft te maken met geweld (twintig procent). Bij transgender personen ligt dit getal hoger. Dat is vier op de tien (veertig procent). Daardoor worstelen LHBT's vaker met psychische klachten, depressies en eenzaamheid, dan heteromensen (Felten & Boss, 2019). Dit komt overeen met LHBTI'ers met een verstandelijke beperking. Zij worstelen ook met sterke gevoelens van eenzaamheid en sociaal isolement (COC Nederland, 2014). Leijs (2019) beschrijft dat het zwaar voelt om zowel tot de

LHBTI-community te behoren en een licht verstandelijke beperking te hebben. Het voelt vaak als een dubbele beperking (Leijs, 2019). Volgens Meijsen (2020) dragen ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking bij aan een inclusieve samenleving. Deze ontmoetingscafés zijn ontstaan, doordat de meeste LHBTI'ers met een verstandelijke beperking zich niet altijd veilig voelen in het reguliere uitgaansleven (Meijsen, 2020). Daarnaast zijn reguliere ontmoetingsplekken vaak niet toegankelijk voor LHBTI'ers met een verstandelijke beperking vanwege het reizen en de prikkels. Dat wil zeggen dat prikkels in reguliere LHBTI ontmoetingscafés over het algemeen niet aangepast kunnen worden. Te denken valt aan harde muziek, discolichten et cetera (Meijsen, 2020). Bij ontmoetingsplekken voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking is zowel een ruimte toegankelijk voor bijvoorbeeld mensen die slecht ter been zijn, maar ook is de locatie goed bereikbaar met openbaar vervoer en is er rekening gehouden dat een ontmoetingscafé prikkelarm is (Delmée & Linschoten, 2020).

Echter blijkt uit recente gegevens van Delmée & Linschoten (2020) dat programma's en/of activiteiten van ontmoetingsplekken voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking niet aantrekkelijk genoeg zijn. Er is te weinig variatie en afwisseling tussen serieuze onderwerpen, informatieve onderwerpen (seksualiteit, genderidentiteit, veilig vrijen) of vrolijke en luchtige activiteiten. Zoals bijvoorbeeld een bingo, een filmmiddag, spelletjes doen met elkaar of gezellig met elkaar (uit)eten et cetera. Daarnaast verwachten LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking (bezoekers) vaak een programma dat wordt samengesteld door de organisatoren. Daarentegen moet er gewaakt worden dat een hele bijeenkomst gevuld wordt met een programma. Er moet ruimte blijven voor de ontmoeting met elkaar (Delmée & Linschoten, 2020). Tevens zijn er ontmoetingsgroepen die in de zomer geen bijeenkomsten organiseren. Dat komt door de vakanties van vrijwilligers die de bijeenkomsten organiseren. Dat is voor LHBTI'ers met verstandelijke beperking een groot gemis, omdat zij geen alternatief hebben (Delmée & Linschoten, 2020).

2.1.2 Belemmerende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking

Mensen met een licht verstandelijke beperking vinden het niet alleen moeilijk om afspraken na te komen, maar ze vinden het moeilijk om opdrachten te maken of te begrijpen (Akwa GGZ, 2020). Daardoor is het van belang om te communiceren in eenvoudige taal. Tevens kunnen het gebruik van pictogrammen hierbij ondersteunend zijn. Ook worden mensen met een licht verstandelijke beperking vaak overvraagd op zowel school, of op het werk als in het dagelijks contact met anderen (Landelijk Kenniscentrum LVB, 2019). Het rapport van Vereniging Gehandicaptenzorg (2015) vult aan dat mensen met een licht verstandelijke beperking niet alleen problemen hebben met (abstract)denken, oplossen van problemen, maar ook met leren. Daardoor blijkt dat het aanleren van vaardigheden veel herhaling noodzakelijk is. Daarnaast hebben mensen met LVB moeite met het begrijpen van taal en met verschillende sociale en praktische vaardigheden (Landelijk Kenniscentrum LVB, 2019).

Een belangrijk knelpunt is de zelfredzaamheid van mensen met een beperking. Dat wil zeggen de mate waarin mensen activiteiten kunnen uitvoeren op eigen kracht. Hierbij is van belang of er voldoende hulpbronnen aanwezig. Indien er steun en acceptatie is vanuit het netwerk heeft het een bevorderende werking op zelfredzaamheid van mensen met een beperking (Eggink, Woittiez, & De Klerk, 2020). Echter blijkt uit recente gegevens van Delmée & Linschoten (2020) en Meijsen (2020) dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking weinig ondersteuning en acceptatie ervaren vanuit het eigen netwerk.

LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking hebben moeite met het uiten van hun gevoelens of angsten (Delmée & Linschoten, 2020). Negatieve reacties van anderen heeft het effect dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking niet goed weten wie ze wel of niet kunnen vertrouwen of met wie ze over hun gevoelens kunnen praten (Delmée & Linschoten, 2020). Tevens vinden LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking het moeilijk om onveilige signalen in te schatten of om nee te durven zeggen. Daardoor is er verhoogd risico op seksueel misbruik en seksuele uitbuiting. Er is gebrek aan seksuele voorlichting op maat (Meijsen, 2020). Eveneens hebben LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking minder experimenteer ruimte. Bijvoorbeeld een transgenderpersoon heeft minder ruimte om te experimenteren met make-up en kleding (Delmée & Linschoten, 2020). COC Nederland (2014) beschrijft

dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking niet alleen veel negatieve ervaringen hebben, maar ook negatieve reacties moeten incasseren. Zoals discriminatie, pesterijen of te maken krijgen met fysiek geweld vanwege hun geaardheid. Dit kan er toe leiden dat iemand in sociaal isolement raakt waardoor LHBTI'ers vaker worstelen met psychische klachten, depressies en eenzaamheid dan heteromensen (Felten & Boss, 2019). Dat maakt LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking extra kwetsbaar (Meijsen, 2020).

2.2 Functie van ontmoetingsgroep voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking

De meeste studies of bestaande verslagen zijn beperkt tot ontmoetingsgroep van LHBTI'ers, LHBT-ouderen of LHBT-jongeren. Echter hebben Delmée & Linschoten (2020) recent onderzoek gedaan naar het succes van een ontmoetingsplek voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Het is belangrijk dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking zich op hun gemak en veilig voelen in een ontmoetingscafé (Delmée & Linschoten, 2020). Volgens Meijsen (2020) zijn deze ontmoetingen zeer belangrijk, want LHBTI'ers met een verstandelijke beperking vinden herkenning en erkenning door met gelijkgestemden te praten. Dit geldt ook voor LHBT-jongeren. Zij vinden herkenning en erkenning bij elkaar door met gelijkgestemden te praten, verdriet te delen en lachen over zaken die niemand anders om hun heen begrijpt (Pierik, 2014). Voor de LHBT-jongeren zijn niet alleen de onderlinge ontmoetingen en steun van elkaar belangrijk, maar ook de steun van ouders en vrienden (Felten, 2013). Volgens Delmée & Linschoten (2020) draagt een ontmoetingsgroep bij aan ontmoeten van nieuwe vrienden en eventueel een nieuwe partner. Daardoor wordt het isolement doorbroken en wordt het sociaal netwerk van deze doelgroep vergroot. Dit wordt bewerkstelligd door activiteiten te organiseren in ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking (Meijsen, 2020).

LHBT-jongeren organiseren zelf activiteiten. Hierbij biedt een professional of vrijwilliger ondersteuning om zowel de jongeren dichterbij elkaar te brengen, een luisterend oor te bieden maar ook te helpen bij het opzetten van activiteiten of bij het faciliteren van de praktische organisatie (Felten & Boss, 2014). Hierbij zijn ook overeenkomsten met ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperkingen. Echter wordt een ontmoetingscafé georganiseerd door zorgorganisaties in samenwerking met COC. Tevens worden de ontmoetingsgroepen begeleid door een vrijwilliger, met en zonder beperking (Delmée & Linschoten, 2020). Bij deze bijeenkomsten is er goede voorlichting en informatie-uitwisseling (Meijsen, 2020).

Daarnaast is het goed om rekening te houden met de dag en het tijdstip waarop een bijeenkomst georganiseerd wordt. Een LHBTI'ers met verstandelijke beperking heeft dan misschien wel meer tijd en is meer uitgerust, maar het kan ook voorkomen dat een LHBTI-bezoeker en de vrijwilliger niet kunnen komen. Dat komt doordat een LHBTI-bezoeker afhankelijk is van zijn vrijwilliger om te kunnen komen naar een bijeenkomst (Delmée & Linschoten, 2020).

LHBT-jongeren zijn zeer kwetsbaar voor depressie en zelfmoord. Echter door ontmoetingsgroepen wordt de weerbaarheid van deze doelgroep vergroot (Felten, 2013). Hierdoor hebben deze jongeren minder last van depressies en wordt er minder vaak aan zelfmoord gedachten (Pierik, 2014). Onderzoekers Meijsen (2020) en Delmée & Linschoten (2020) hebben hier geen gedetailleerd onderzoek naar gedaan.

2.3 Intrinsieke motivatie licht verstandelijke beperking

Intrinsieke motivatie, is motivatie die vanuit de persoon zelf komt en de waarde die deze persoon aan een activiteit geeft (Witvliet, Snijdwint, Bertling, Kaal, & Van Scheppingen, 2015). Dit is de sterkste motivatie omdat interne drijfveren, kansen vergroten waardoor er gedragsverandering plaatsvindt (Van Dam, 2008). Motivatie bepaalt namelijk de richting van het gedrag en daardoor vertoont de ene persoon wel bepaald gedrag en de ander niet. Ieder mens heeft hiervoor zijn eigen beweegredenen of doelen (Van Dam, 2008).

Deci en Ryan (2004) hebben de Zelf Determinatie Theorie(ZDT) ontwikkeld. ZDT gaat over motivatie. Deci en Ryan (2004) stellen vast dat ieder mens drie natuurlijke psychosociale basisbehoeften heeft, namelijk: behoefte aan autonomie, competentie en verbondenheid. Met autonomie wordt bedoeld: de behoefte

aan ruimte voor het maken van eigen keuzes en het kunnen inzetten en realiseren van idealen. Daarnaast het trouw zijn aan wie zij ten diepste zijn en daarbij niet onder druk staan van anderen. Met competentie wordt zowel de behoefte om effectief en op een goede manier met de omgeving om te gaan bedoeld, maar ook het belang van het ervaren van successen en het goede gevoel hebben als dingen wel goed gaan en lukken. Iedereen wil zich bekwaam voelen. Iemand kiest zelf waarin degene competent in wenst te zijn. Met verbondenheid wordt bedoeld: de behoefte aan warme en positieve contacten met anderen. Hierbij is niet alleen de behoefte om zich geliefd en verzorgd te voelen, voor anderen te zorgen, tot een groep te mogen horen, maar ook om er te mogen zijn voor anderen. Dit gaat over menselijke motivatie en persoonlijkheid. Het is gericht op individueel gedrag waarmee mensen zichzelf motiveren en vanuit handelen. Dit geldt voor zowel mensen met als zonder verstandelijke beperking (Deci & Ryan, 2004).

Hofman (2019) benoemt in een recent artikel van Movisie dat motivatie bijdraagt aan welzijn en kwaliteit van leven waarbij mensen kunnen participeren in hun eigen omgeving. In vergelijking met mensen met en zonder een beperking, blijven mensen met een beperking achter op het gebied van werk, sociale contacten en deelname aan activiteiten in vrije tijd (Hofman, 2019). Hierbij is het niet alleen belangrijk om behoeften en wensen van deze doelgroep in kaart te brengen, maar er is ook durf nodig om mensen met een beperking te laten participeren. Dit is mogelijk door te kijken naar de mogelijkheden van mensen met een beperking. Durf breder te kijken dan de traditionele vormen die er al liggen. Luister dus goed naar behoeften en wensen van deze doelgroep. Hierbij staat eigen kracht en zelfregie centraal. Daarnaast is het van belang dat mensen met een licht verstandelijke beperking meegenomen worden in dit proces (Hofman, 2019).

Uit het onderzoek van Deci & Ryan (2004) blijkt dat indien een persoon intrinsiek gemotiveerd is, juist zichzelf in staat acht om zijn gedrag aan te passen. Hieruit volgt een positiever en duurzamer resultaat. Hierbij speelt verbondenheid een belangrijke voorwaarde. Dus met andere woorden als iemand zich veilig en verbonden voelt met een ander persoon, dan vergroot het de kans dat intrinsieke motivatie toeneemt (Deci & Ryan, 2004). Dit komt overeen met wat Diggelen & Van der Hout (2015) stellen dat deze drie basisbehoeften intrinsieke motivatie tot gedrag versterken.

Mensen met een licht verstandelijke beperking worden intrinsiek gemotiveerd als ze bijvoorbeeld activiteiten leuk vinden en er behoeftebevrediging is. Volgens de ZDT leidt intrinsieke motivatie bij deelname aan activiteiten tot meer plezier en draagt het tevens bij aan gevoelens van zelfcompetentie (De Jong, 2015). Frielink (2017) stelt dat hierdoor het welbevinden wordt verrijkt. Volgens onderzoek verricht door De Jong (2015) heeft aangetoond dat de basisbehoeften en motivatie bij mensen met een licht verstandelijke beperking zoals zelfsturing, verbondenheid waarbij er verlangen is om relaties op te bouwen met anderen en autonome motivatie een positieve uitwerking heeft op het psychologisch welbevinden.

2.4 Extrinsieke motivatie licht verstandelijke beperking

Bij extrinsieke motivatie gaat het om motivatie vanuit buitenaf. Dat wil zeggen dat een persoon wordt gestimuleerd, gemotiveerd en aangezet tot actie of in beweging komt door externe prikkels, zoals bijvoorbeeld door een straf of een beloning te krijgen (Witvliet, Snijdwint, Bertling, Kaal, & Van Scheppingen, 2015).

Indien motivatie ontbreekt gebeurt er niet veel, want motivatie zet iemand in beweging en beïnvloedt het gedrag. Echter, kan extrinsieke motivatie werken ondanks dat bij iemand intrinsieke motivatie ontbreekt. Dat komt doordat er bereidheid is om aan een activiteit deel te nemen, indien er een beloning tegenover staat. Er zijn twee soorten beloningen, namelijk een tastbare en een psychologische beloning. Bij een tastbare beloning valt te denken aan geld of trofee. Bij een psychologische beloning valt te denken aan het gevoel of emotie die het oplevert voor iemand. Bijvoorbeeld eeuwige roem bij het behalen van een medaille, waardering van anderen of een applaus na een mooie voorstelling of winst bij een wedstrijd. Bij de ene is een psychologische beloning voldoende om gemotiveerd te raken en bij andere is een tastbare beloning noodzakelijk (Lepper, Greene, & Nisbett, 1973).

Lepper, Greene & Nisbett (1973) heeft een bekend experiment met kinderen gedaan over motivatie. Hierbij werden de kinderen in twee groepen verdeeld. De ene kindergroep kreeg een beloning en de andere groep niet. De groep die geen beloning had gekregen ging na de pauze weer vrolijk verder met de activiteit. Terwijl die andere groep die een beloning had gekregen, minder of geen interesse meer had om deze activiteit als nog uit te voeren en deed dit ook niet meer. Hieruit blijkt dat extrinsieke motivatie niet altijd nodig is en ook averechts kan werken. Extrinsieke motivatie moet dus goed gedoseerd en doelgericht ingezet worden om een bepaald effect te bereiken. Het is belangrijk dat er dus voldoende intrinsieke motivatie opgebouwd moet zijn, zodat iemand ook zonder extrinsieke beloning het vol kan houden (Lepper, Greene, & Nisbett, 1973). Indien het doel is bereikt, bouw dan extrinsieke motivatie langzaam af (Lepper, Greene, & Nisbett, 1973).

Van Diggelen & Van der Hout (2015) stellen dat motivatie ook afhankelijk kan zijn van de activiteit die plaatsvindt. Als iemand gedemotiveerd is, heeft deze persoon geen drijfveer die aanzet tot bepaald gedrag. In de begeleiding is het belangrijk om juist het doel van de activiteit in te laten zien. Een persoon krijgt dan inzicht waarom het nodig is om te handelen zodat het doel toch bereikt wordt. Ouders kunnen bijvoorbeeld hun kind leren om toch door te zetten. Hierbij worden ze dus extrinsiek gemotiveerd, want motivatie komt vanuit de ouder. Weliswaar toon als ouder begrip dat het kind iets stoms of moeilijk mag vinden, maar geef wel mee aan het kind dat het goed is om die activiteit te doen. Aangezien het een goed gevoel geeft als het kind het toch heeft gedaan (Jonger, 2013). Hierbij is van belang dat er geen controle en macht door anderen wordt uitgeoefend want dat leidt tot afname van intrinsieke motivatie. Dit frustreert de basisbehoeften (Van Diggelen & Van der Hout, 2015). Jonger (2013) vult dit aan en beschrijft dat een ouder het kind aanmoedigt om een activiteit uit te voeren of op te lossen. Hierbij biedt de ouder hulp aan, maar lost het probleem niet op. Oftewel neem het niet over, maar ga juist samen een plan van aanpak maken hoe iemand zelf leert om deze activiteit uit te voeren of op te lossen. Vraag specifiek waar iemand hulp bij nodig heeft. Benadruk dat het niet vervelend is om hierbij te helpen, maar wees alert dat een begeleider of ouder het niet overneemt. Het is belangrijk dat iemand zelfvertrouwen ontwikkelt door zelf met een opdracht aan de slag gaat. Evalueer samen deze opdracht, dit vergroot het zelfvertrouwen. Daarnaast is het belangrijk dat deze persoon zichzelf een beloning geeft. Mensen zijn meer gemotiveerd om iets te doen waar ze plezier aan beleven, dan iets wat ze niet leuk vinden. Onderzoek samen welke activiteiten ze graag doen en moedig ze aan. Doe dit ook desondanks dat het niet een favoriete activiteit is, maar toon interesse en geef waardering. Dit geldt voor ouders, begeleiders, professionals en anderen (Jonger, 2013).

2.5 Competenties hulpverlener

Volgens Van Diggelen & Van der Hout (2015) is het voor cliënten niet altijd even makkelijk om het eigen gedrag te veranderen. Deze onderzoekers stellen dat de ondersteuning meer moet worden afgestemd op de wensen en mogelijkheden van de cliënt. Daarnaast moet ook empowerment en keuzevrijheid van mensen met een beperking meer gestimuleerd worden, evenals partnerschap en gelijkwaardigheid (Van Diggelen & Van der Hout, 2015). Frielink, Embregts & Schuengel (2014) vullen aan dat een professional op basis van gezamenlijkheid en gelijkwaardigheid, een cliënt meer keuzevrijheid, initiatief en autonomie geeft. Diggelen & Van der Hout (2015) stelt dat mensen met een verstandelijke beperking in bepaalde mate afhankelijk zijn van anderen en genooddaakt zijn om met hun beperkingen te moeten leven. Dus is het van belang dat mensen met een beperking autonoom gemotiveerd zijn. Volgens recente gegevens vanuit het onderzoek van Frielink (2017) draagt ZDT bij aan verbeterde kwaliteit van leven van mensen met een licht verstandelijke beperking. Dit hangt samen met autonomie-ondersteunend zijn waardoor mensen met een beperking zich niet alleen competent genoeg voelen, maar ook bekwaam genoeg voelen in het doen van activiteiten (Frielink, 2017).

Activiteiten die bijdragen aan het vervullen van de drie basisbehoeften bevorderen gedragsverandering van mensen met een beperking in tegenstelling tot activiteiten die minder aansluiten bij de drie basisbehoeften. Daarvoor is het van belang dat een cliënt een activiteit uitvoert die leuk of interessant is en/of een activiteit persoonlijk waardevol is voor deze persoon. Hierbij speelt een sociale omgeving een belangrijke rol. Indien een cliënt zich verbonden voelt met zijn sociale omgeving of met de professional

dan verhoogd dit het gevoel van gedragsverandering op de langere termijn (Frielink, Embregts, & Schuengel, 2014).

Een professional past verschillende gesprekstechnieken van motiverende gespreksvoering toe die zijn gericht op de taalvaardigheden van mensen met een verstandelijke beperking.

Dit wordt gedaan door eenvoudig, specifiek en duidelijk taalgebruik te gebruiken. Dat wil zeggen door korte zinnen te gebruiken en gerichte vragen aan mensen met een licht verstandelijke beperking te stellen. Daarnaast wordt rekening gehouden met cognitieve vaardigheden van mensen met een licht verstandelijke beperking. Dat wil zeggen, stel één vraag in plaats van meerdere achter elkaar en geef iemand voldoende tijd om te reageren. Iemand heeft soms tijd nodig om een vraag te verwerken en te beantwoorden. Stel een open vraag of vervang een open vraag door bijvoorbeeld iemand uit verschillende antwoorden te laten kiezen. Daarnaast overschatten mensen met een licht verstandelijke beperking vaak zichzelf. Ze beweren dat ze iets begrijpen, maar bij doorvragen blijkt dit toch niet zo te zijn. Bovendien moet een professional ook alert zijn op sociaal wenselijke antwoorden. Dit bestaande onderzoek erkent de cruciale rol van een professional. Deze moet een goede relatie en verbondenheid hebben met de cliënt. Door hierbij motiverende gespreksvoering en ZDT te combineren met elkaar, sluit een professional aan bij de drie basisbehoeften van een cliënt. Hierdoor komt een samenwerking op basis van gelijkwaardigheid tot stand. Dit levert een duurzaam effect op voor de cliënt (Frielink, Embregts, & Schuengel, 2014)

2.6 Uitgangspunten

In het theoretisch kader zijn kernbegrippen uitgewerkt die de basis vormen voor het praktijkgericht onderzoek. De kernbegrippen voor dit onderzoek zijn LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, participatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, ontmoetingsgroep voor LHBTI'ers, motivatie LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking en competenties van hulpverleners.

In het theoretisch kader staat beschreven dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking zich dubbel beperkt voelen vanwege de beperking en het hebben van andere seksuele voorkeur of genderidentiteit. Ook vanuit hun eigen sociaal netwerk ervaren zij nauwelijks ondersteuning en acceptatie. Hierdoor zijn LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking extra kwetsbaar. Ze hebben een vaak een negatief zelfbeeld. Daarom is het belangrijk dat zelfredzaamheid wordt vergroot van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.

Volgens de literatuur is motivatie bepalend om gedragsverandering teweeg te brengen bij LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, zodat zij met plezier deelnemen aan activiteiten van ontmoetingscafé. Deelname aan activiteiten doorbreekt het sociaal isolement. Door (h)erkenning bij elkaar, acceptatie en steun van gelijkgestemden wordt er een veilige ontmoetingsplek gecreëerd voor deze kwetsbare doelgroep waar zij zichzelf mogen zijn.

Om tot het gevoel van bekwaamheid, keuzevrijheid, empathie, gelijkwaardigheid onvoorwaardelijke acceptatie te kunnen komen is het van belang dat er wordt gekeken naar de Zelf Determinatie Theorie van drie basisbehoeften van de mens. Namelijk autonomie, competentie en verbondenheid. Beleving van plezier aan activiteiten (behoeftebevrediging) leidt tot intrinsieke motivatie en versterkt gedragsverandering. Extrinsieke motivatie kan ook het gedrag beïnvloeden mits hier een tastbare of psychologische beloning tegenover staat.

Daarnaast zijn mensen met een beperking in bepaalde mate afhankelijk van ondersteuning. Volgens het theoretisch kader is het belangrijk dat een hulpverlener mensen met een licht verstandelijke beperking autonomie-ondersteuning biedt. Intrinsieke en extrinsieke motivatie zet mensen in beweging. In de beroepscode van de Social Worker staat dat de Social Worker signaleert en ondersteunt bij maatschappelijke activiteiten die emancipatie van mensen met een verstandelijke beperking bevordert. Het vraagt kennis en vaardigheden om weerbaarheid, sociale acceptatie en de veiligheid van de LHBTI community te versterken. Hiervoor is het belangrijk om helder te krijgen op welke manier hulpverleners

beter kunnen aansluiten bij behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking en empowerment wordt vergroot. Het draagt bij aan welzijn en kwaliteit van leven als mensen met een beperking mee kunnen doen/participeren in een veilige omgeving.

Er is echter nog weinig onderzoek gedaan naar LHBTI'ers met een verstandelijke beperking. Dit maakt het moeilijker om op deze basis LHBTI'ers met een verstandelijke beperking van gegronde uitspraken te doen over de mate van behoeften, wensen en motivatie van LHBTI'ers met een verstandelijke beperking. De resultaten van dit onderzoek kunnen bijdragen aan de bestaande kennis, door te onderzoeken welke wensen en behoeften LHBTI'ers met een licht verstandelijke hebben en welke aspecten bepalend zijn om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van een ontmoetingsplek voor gelijkgestemden.

Het theoretische kader is beschreven vanuit de kernbegrippen, die zijn ontstaan uit de onderzoeksvraag en de daarbij behorende deelvragen. De topiclijst is samengesteld vanuit het theoretische kader met bijbehorende subtopics. Deze lijst is terug te vinden in bijlage vier inclusief, de interviewvragen.

3. Methode

Het derde hoofdstuk gaat over de methodologie waar gebruik van gemaakt is voor dit onderzoek om tot het beantwoorden te komen van de hoofd- en deelvragen. Er wordt omschreven op welke manier gegevens zijn verzameld en het onderzoek is uitgevoerd. Vervolgens staat beschreven op wie het onderzoek zich heeft gericht, welke systematische aanpak er is toegepast om tot dataverzameling te komen en hoe de verzamelde gegevens zijn geanalyseerd. Het hoofdstuk sluit af met een uitleg over op welke wijze de betrouwbaarheid, validiteit en bruikbaarheid van het onderzoek is verhoogd.

3.1 Onderzoeksstrategie

Om goed antwoord te kunnen geven op de hoofd- en deelvragen is gebruik gemaakt van een praktijkgericht kwalitatief onderzoek. Kwalitatief onderzoek is een onderzoek waarbij meer de diepte wordt ingegaan (De Bil, 2011). Er is gekozen voor kwalitatief onderzoek, waarbij dataverzameling zich richt op de beleving en emoties van LHBTI'ers met een verstandelijke beperking die ontmoetingscafé Rainbow bezoeken (respondenten). De nadruk ligt hierbij op subjectieve betekenisverlening doordat dataverzameling interpretatief van aard is. Bij het verzamelen van gegevens door middel van een semigestructureerd interview is het van belang geweest om als onderzoeker zo veel mogelijk een onafhankelijke, flexibele en onderzoekende houding aan te nemen, waardoor indien nodig, de onderzoeker kon inspringen op onverwachte situaties die zich voordeden (Verhoeven, 2018).

Hierbij ging het niet om een grootschalig en cijfermatig onderzoek. Het betrof een relatief kleine respondentengroep, waarbij niet de theorie werd getoetst, maar de meningen en ervaringen van deze respondentengroep. Daarnaast was er ook weinig theorie bekend over LHBTI'ers met een verstandelijke beperking. Hieruit viel af te leiden dat het onderzoek inductief is. Doordat de kleine respondentengroep bestond uit acht respondenten, ontstond op deze manier meer ruimte om door te vragen op een onderwerp tijdens het interview. Hierdoor is er sprake van beschrijvend en explorerend onderzoek (Verhoeven, 2018). Op deze manier ontstaat inzicht in de standpunten van de respondentengroep ten aanzien van motivatie van LHBTI'ers met een verstandelijke beperking.

3.2 Kwalitatieve methoden van dataverzameling

In dit onderzoek werd gebruik gemaakt van twee verschillende dataverzamelingsmethoden:

1. het bureauonderzoek: het literatuuronderzoek,
2. interviews

3.2.1 Het bureauonderzoek

Eerst werd de dataverzamelmethode toegepast in het theoretisch kader. De literatuur is bestudeerd en geanalyseerd aan de hand van deze kernbegrippen: LHBTI'ers met een verstandelijke beperking, ontmoetingsgroep voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, intrinsieke motivatie voor mensen met een licht verstandelijke beperking en extrinsieke motivatie voor mensen met een licht verstandelijke beperking. Het literatuuronderzoek vormde de basis voor het verdere onderzoek. Met behulp van de onderwerpen, kernbegrippen en subtopics kwamen de belangrijkste onderwerpen naar voren. Hieruit ontstond de topiclijst met interviewvragen die gebruikt zijn voor het semigestructureerd interview.

3.2.2 Interview

Bij de dataverzameling voor kwalitatief onderzoek stond de beleving van de respondent centraal (Verhoeven, 2018). De benodigde informatie is verzameld door gebruik te maken van semigestructureerde interviews. De interviews zijn persoonlijk door de onderzoeker één op één uitgevoerd. Hierdoor had de onderzoeker oog voor zowel non-verbale als verbale communicatie. Mede door een vertrouwde en veilige sfeer te creëren, kon het gevoelige onderwerp besproken worden. Bij het semigestructureerd interview stonden de vragen vast en is er gebruik gemaakt van topics en subtopics. Echter was er ruimte om door te vragen aan de hand van het antwoord van de respondent. Het was belangrijk om aan te sluiten bij de beleving van de respondent en is de volgorde waar nodig was

aangepast. Door deze werkwijze is er ook stil gestaan bij de onderwerpen die voor de respondent belangrijk waren. De vragenlijst vormde de leidraad en checklist tijdens het semigestructureerd interview om er zeker van te zijn dat alle onderwerpen aanbod kwamen (De Bil, 2011).

3.3 Onderzoekspopulatie, onderzoekseenheden en respondenten

De onderzoekspopulatie bestond uit zestien Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseksue personen (LHBTI'ers) met een licht verstandelijke beperking uit regio Zeeland/Noord-Brabant die deelnemen of deelname aan activiteiten van het ontmoetingscafé Rainbow, onderdeel van LFB STERKplaats Goes. LHBTI is een verzamelnaam voor Lesbische vrouwen, Homomannen, Biseksuelen, Transgender- en Interseksuele personen (Felten & Boss, 2019). Tevens hebben zij een licht verstandelijke beperking (LVB) (Landelijk Kenniscentrum LVB, 2019).

Er zijn acht interviews afgenomen. De onderzoekseenheden werden gevormd door één transgender persoon, drie lesbische vrouwen, drie homomannen, één biseksueel met een licht verstandelijke beperking. De leeftijden variëren tussen vijftien jaar en vijfenvijftig jaar. Deze respondentengroep vormt één groep en bestaat uit zeven mensen die deelnemen of deelnamen aan activiteiten van ontmoetingscafé Rainbow in 2019 en 2020. Belangrijk om te vermelden is dat de achtste respondent ervaringsdeskundige van Café Rainbow is. Zij organiseert samen met haar coach alle bijeenkomsten van Café Rainbow. Deze respondent behoort tot LHBTI-community en heeft een licht verstandelijke beperking. Dit is een bewuste afweging geweest vanwege (De Bil, 2011). Deze respondent heeft zicht op hun functioneren, deelname en motivatie van de deelnemers aan groepsactiviteiten. Daarnaast heeft het gedrag van deze deelnemers ook effect gehad op haar motivatie. Hiermee heeft zij een bijzondere positie binnen de respondenten van Café Rainbow.

In dit onderzoek is getracht te achterhalen welke aspecten bepalend waren in de motivatie voor LHBTI'ers met een verstandelijke beperking om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van ontmoetingscafé Rainbow.

3.4 Steekproefkader

Bij dit kwalitatief onderzoek werd gebruik gemaakt van een doelgericht onderzoek met geselecteerde personen uit LHBTI'ers-community met een verstandelijke beperking middels beredeneerde selectie steekproef met maximale breedte (De Bil, 2011). Er was gekozen om vanuit de LHBTI-community met een verstandelijke beperking twee personen per seksuele diversiteit en genderidentiteit, behalve interseksue personen te laten vertegenwoordigen om het onderzoek breder en representatiever te maken. Echter omdat er tot nu toe geen interseksue personen met een licht verstandelijke beperking hebben deelgenomen aan activiteiten van Café Rainbow, zijn er geen interseksue personen geïnterviewd. Bovendien bemoeilijkte de corona-omstandigheden deze mogelijkheid. Om die reden heeft dit geresulteerd dat één transgender persoon, drie lesbische vrouwen, drie homomannen, één biseksueel met een licht verstandelijke beperking hebben meegewerkt aan dit onderzoek. Deze inclusiecriteria en selectie heeft plaatsgevonden ten aanzien van wie zich minimaal twee tot veertien keer heeft aangemeld voor bijeenkomsten van ontmoetingscafé Rainbow.

3.5 Onderzoeksinstrumenten

Voor dit onderzoek is er gebruik gemaakt van het overzicht met kernbegrippen, topics, interviewvragen en subtopics. Voor de formulering van de vragen voor het interview is uitgegaan van het centrale begrip "motivatie van LHBTI'ers met een verstandelijke beperking". De vragen voor het semigestructureerd interview waren geformuleerd vanuit de topics en bijbehorende kernbegrippen, zodat het centrale begrip werd gemeten (De Bil, 2011). Het semigestructureerde interview was een topicinterview en face-to-face interview. Het voordeel bij een topicinterview was dat er naar dezelfde topics en kernbegrippen gevraagd werd en dat er ruimte was om door te vragen. Bij de formulering van de vragen werd rekening gehouden met de volgorde van de interviewvragen, zodat het gesprek zo goed mogelijk verliep en zoveel waardevolle informatie verzameld werd.

Eerst is er een proefinterview afgenomen met een willekeurig persoon, voordat de interviews werden afgenomen met de respondenten. Daarmee werd gecontroleerd of de vragen aansloten bij wat onderzocht werd. Om die reden zijn vier vragen aangepast en twee extra vragen nog zijn toegevoegd. De interviews zijn na mondelinge toestemming van de respondent opgenomen via Microsoft Teams (MS TEAMS). Dat wil zeggen dat de interviews hebben plaatsgevonden via videobeeldbellen (Microsoft, 2021). Omdat in Nederland het COVID-virus heerst, heeft de Nederlandse Overheid maatregelen getroffen voor deze Coronaperiode waarin het praktijkonderzoek en de interviews zijn uitgevoerd. Oftewel iedereen dient zich te houden aan de maatregelen die zijn opgesteld door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM): werk thuis, ga alleen naar buiten, ontvang niet meer dan twee personen per dag, alleen noodzakelijke reizen, houdt 1,5 meter afstand, lockdown, nies en hoest in uw elleboog, was vaak uw handen met zeep, verplicht mondkapje, bij verkoudheid verhoging en koorts blijf thuis (Rijksoverheid, 2021). Doordat er was gekozen voor videobellen MS Teams was het mogelijk om de uitgevoerde interviews terug te luisteren en te kijken. Deze interviews zijn verwerkt getranscribeerd. Dat betekent het letterlijk uitschrijven van het interview (De Bil, 2011).

3.6 Data-Analyse

Voor data-analyse is de inhoud van de interviews in zes stappen thematisch geanalyseerd waarbij van belang was om het onderzoeksdoel, centrale onderzoeksvraag en deelvragen in acht te nemen. In een word-bestand is door middel van coderingsmechanisme duidelijkheid gebracht in de relevantie van de sleutelbegrippen waarbij een tekstfragment het beste omschreven is of samenvattend was en gecodeerd is met het liefst enkele woorden. Deze waren informatiever.

Thematische analyse in zes stappen:

1. Verkennen en ordenen van de gegevens. De relevante tekst is verdeeld in fragmenten die over een bepaald onderwerp gingen. Zoals bijvoorbeeld over behoeften LHBTI'ers met licht verstandelijke beperking, intrinsieke en extrinsieke motivatie, belemmerende en bevorderende factoren deelname activiteiten, behoefte aanbod- en vraaggerichte activiteiten of belang ontmoetingsplek voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.
2. Coderen van het tekstfragment waarbij het sleutelbegrip het tekstfragment het beste omschreven is of kon worden samengevat in het liefst één woord. Hierbij werden de gegevens gecodeerd, gegroepeerd en hier zijn verbanden aangegeven. Dit bestond uit drie fasen:
3. Thematiseren-open coderen: per tekstfragment zijn de kernwoorden van samenvattende codes/sleutelbegrippen voorzien in het liefst in één term gelabeld, indien dit niet lukte kon er nog een label toegevoegd worden. Echter is geprobeerd om dit zoveel mogelijk te beperken. Hiermee is de data gereduceerd, zodat irrelevante delen voorlopig zijn geschrapt. Daarnaast zijn de gelijke labels oftewel synoniemen samengevoegd.
4. Reviseren en verfijnen: Hieruit volgde dat de gereduceerde data in een schema zijn verwerkt, waarbij het aantal samenvattende codes geteld zijn. Hierbij zijn het aantal, relevantie van code en originaliteit geanalyseerd. Relevantie is hierbij van belang.
5. Vaststellen en structureren-axiaal coderen: de gecodeerde begrippen zijn met elkaar vergeleken en gegroepeerd. Hier ontstond de eerste ordening doordat de vele labels geordend en gereduceerd zijn op het gebied van overeenkomsten en verschillen. De belangrijkste fragmenten uit de interviews zijn ondergebracht onder één gemeenschappelijke code. Iedere axiale codering heeft een kleur toegewezen gekregen, zodat de onderzoeker in één oog opslag een overzicht creëerde van hoofd- en subgroepen.
6. Presenteren en structureren door selectief te coderen. De groeperende begrippen zijn met elkaar in verband gebracht. Hierbij ontstond de tweede ordening. In relatie tussen de begrippen, was de vraag waarom bepaalde begrippen en bepaalde volgorde van de begrippen zijn ontstaan. Hierbij was van belang dat er werd stil gestaan bij de onderzoeksvraag en het onderzoeksdoel. Het was doel om tot een volledig antwoord te komen van de onderzoeksvraag, anders diende de onderzoeker opnieuw de verzamelde data te analyseren (Verhoeven, 2018).

3.7 Betrouwbaarheid

De interne betrouwbaarheid van het onderzoek is bepaald door de herhaalbaarheid van de analyses van het onderzoek. Door een transparante en duidelijke beschrijving van alle stappen in het onderzoek is de betrouwbaarheid verhoogd (Verhoeven, 2018).

De onderzoeker heeft een proefinterview gehouden met een willekeurig persoon, voordat de interviews zijn afgenomen met de respondenten. Daarmee is gecontroleerd of de vragen aansloten bij wat onderzocht werd. Om die reden zijn er vragen aangepast. Dit heeft bijgedragen als meetinstrument voor de betrouwbaarheid van de topiclijst. De interviewvragen waren vooraf vastgesteld voor het semigestructureerde interview. Met die reden zijn dezelfde vragen gesteld aan zeven van de acht respondenten. Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek te vergroten is, de keuze gemaakt om naast zeven deelnemers LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking tevens ervaringsdeskundige en organisator van Café Rainbow is te interviewen. Deze ervaringsdeskundige behoort ook tot LHBTI-community en heeft een licht verstandelijke beperking. De ervaringsdeskundige organiseert samen met haar coach Café Rainbow en heeft dus zicht op hun functioneren, deelname en motivatie van de deelnemers aan groepsactiviteiten. Respondent Rainbow was de achtste respondent. Bij de achtste respondenten zijn er een paar vragen aangepast. Om die reden bekijkt deze respondent het ongetwijfeld vanuit een ander perspectief dan de deelnemers van Café Rainbow. Dit vergroot de betrouwbaarheid van het onderzoek. Hetzelfde vraagstuk is vanuit twee verschillende standpunten bekeken, waardoor de onderzoeksresultaten vollediger zijn geworden. Het was van belang dat de onderzoeker een open benadering had, zodat de interviewer antwoord gaf vanuit het eigen referentiekader en eigen belewingswereld.

Voor de interviews en data-analyse is er gebruik gemaakt van een logboek en een stappenplan. Vanwege COVID-maatregelen konden de interviews niet plaatsvinden in Café Rainbow. Hierdoor moest er uitgeweken worden naar een andere persoonlijke omgeving waar respondent zich vertrouwd en veilig voelde. Dit was in hun eigen huis. Hierdoor was het noodzakelijk om gebruik te maken van online videobellen via MS TEAMS. Dit gaf de mogelijkheid om zowel het interview op te nemen in hun eigen omgeving, maar ook om terug te kijken. De acht opgenomen interviews konden op deze wijze zowel letterlijk getranscribeerd worden van wat er werd gezegd, maar ook kon de non-verbale communicatie van respondent verwerkt worden in het transcript. Daarnaast is de verzamelde data geanonimiseerd. De onderzoeker heeft interesse getoond in de respondent en hierbij een ontspannen sfeer gecreëerd door middel van het stellen van algemene vragen of heeft een ijsbreker te gebruikt om het ijs te breken. Bijvoorbeeld door te vragen hoe was je dag of onderzoeker vroeg iets over wat er in de ruimte/kamer stond waar de respondent zat voor het interview. Ten slotte zijn de transcripten voorgelegd aan geïnterviewde zijnde member checking. De respondent kreeg de gelegenheid om het transcript aan te vullen en te controleren op juistheid. Echter, heeft geïnterviewde hier geen gebruik van gemaakt. Daardoor is de interne betrouwbaarheid verhoogd (Verhoeven, 2018).

Externe betrouwbaarheid betreft de vraag of met andere data dezelfde conclusie getrokken kunnen worden (De Bil, 2011). Bij kwalitatief onderzoek is het verloop van het gesprek sterk afhankelijk van de wisselwerking tussen de onderzoeker en de respondent, mede hierdoor lastig. Echter is de externe betrouwbaarheid verhoogd door het semigestructureerd interview waar zowel de opzet is gevolgd volgens het stappenplan, maar ook zijn alle vragen gesteld aan de hand van de topiclijst met haar kernbegrippen aan bod gekomen bij alle acht respondenten. Zo is de kans op toevallige of systematische fouten geringer gemaakt (De Bil, 2011).

3.8 Validiteit

De mate van validiteit is onderverdeeld in interne en externe validiteit (De Bil, 2011). Er is getoetst in welke mate het onderzoek vrij is van systematische fouten en in hoeverre het onderzoek gebaseerd is op echtheid en waarheidsgehalte. Bij interne validiteit ging het om de vraag of er gemeten is wat men wilde meten, de begripsvaliditeit. Er is gebruik gemaakt van subtopics en topics bij het semigestructureerde interview. Van belang was om sociaal wenselijke antwoorden te verkleinen met als doel om werkelijke

antwoord(en) van de respondent te achterhalen op echtheid en waarheidsgehalte. Dit werd verhoogd door zowel van te voren de stappen uit te leggen (Verhoeven, 2018), als aan te geven dat het interview anoniem was (Baarda, 2014). Daarnaast is tijdens het interview ook doorgevraagd. Dit droeg bij aan het verhogen van interne validiteit (Verhoeven, 2018).

Tevens werd interne validiteit verhoogd door bij operationalisaties van de begrippen gebruik te maken van begrippen uit de theorie van eerdere onderzoeken. De verbanden tonen aan dat met de gevonden resultaten de onderzoeksvraag goed beantwoord kon worden (Verhoeven, 2018).

Bij kwalitatief onderzoek gaat het bij externe validiteit om inhoudelijke generaliseerbaarheid van het onderzoek (Verhoeven, 2018). Dit onderzoek is echter gedeeltelijk generaliseerbaar. Voor het onderzoek gold het criterium dat specifieke personen openstonden om mee te werken aan het onderzoek en die tevens voldeden aan de onderzoekspopulatie. Daardoor was het mogelijk om het onderzoek onder de overige onderzoekspopulatie LHBT's met een verstandelijke beperking te houden. Hierdoor bleef de werkelijkheid zoveel mogelijk intact. Het was van essentieel belang dat de onderzoeker rekening heeft gehouden met haar eigen achtergronden en visie op het onderzoek voor de objectiviteit waardoor de respondent niet beïnvloed werd (Verhoeven, 2018).

3.9 Bruikbaarheid

De bruikbaarheid van het onderzoek is onverdeeld in instrumentele en conceptuele bruikbaarheid (Verhoeven, 2018). Instrumentele bruikbaarheid gaat over het oplossen van problemen binnen organisatie LFB, Café Rainbow voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Conceptuele bruikbaarheid wordt gebruikt om discussie op te starten of te stimuleren. De bruikbaarheid van dit onderzoek is zowel instrumenteel als conceptueel.

In eerste instantie kunnen de resultaten van het onderzoeken dienen als middel om verbinding te creëren tussen deelnemers van Café Rainbow onderling, waardoor er meer en vaker sprake zal zijn van een autonomie, verbondenheid en competentie. Dit zal bijdragen aan het welbevinden van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Ten tweede kan er met de output van het onderzoek mogelijk ook gebruik gemaakt worden om verdere verdieping en beleid aan te passen rondom wensen en behoeften die van invloed zijn op motivatie aspecten van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om deel te nemen aan activiteiten waardoor er een duurzame verbinding zal ontstaan tussen de deelnemers onderling en tussen deelnemers en Café Rainbow. Ten derde door conceptuele bruikbaarheid kunnen discussie(s) opgestart worden of gestimuleerd worden met collega's van LFB Sterkplaats Goes, binnen en buiten onze organisatie. Dit sluit aan bij maatschappelijke ontwikkelingen die uitgaan van een maatschappij waarin iedereen mee mag en kan doen (College voor de rechten van de mens, 2017).

Dit onderzoek kan gebruikt worden binnen de organisatie, voor andere ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, Zonder Stempelcafés om meer inzichten te verkrijgen en om beleid te ontwikkelen over motivatie van mensen met een licht verstandelijke beperking.

4. Resultaten

Dit hoofdstuk beschrijft het verloop van het onderzoek en in hoeverre er bijstellingen zijn gedaan naar aanleiding van het veldwerk. Vervolgens zijn in paragraaf twee de belangrijkste resultaten opgenomen per topic.

4.1 Verloop veldwerk

Voor het veldwerk van dit onderzoek zijn acht LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking geïnterviewd. Het is niet geheel volgens planning verlopen. Doordat de proefpersoon ziek was geworden, is er een week later gestart met uitnodigen van de respondenten. Daardoor schoof de gehele voorlopige planning een week op. Voorafgaand aan het veldonderzoek is een proefinterview gehouden. In dit proefinterview is gekeken of de vragen duidelijk waren voor de respondent en/of de resultaten overeenkomen met de beoogde resultaten. Uit het proefinterview bleek dat niet alle vragen even duidelijk waren. Om die reden zijn sommige vragen aangepast. Er is gekozen om deze vragen te verduidelijken met behulp van een voorbeeld(en), omdat de materie voor respondenten soms te moeilijk was.

Alle respondenten zijn in week drie persoonlijk benaderd met de vraag of zij mee wilden werken aan het onderzoek. Zij stemden meteen in met het verzoek. De respondenten hebben toen uitleg gekregen over het doel van het onderzoek, tijdsinvestering en privacyregels. Daarnaast heeft de respondent de vragen toegestuurd gekregen, zodat deze respondent alvast de gelegenheid kreeg om over het antwoord na te denken. Tevens hadden zij geen bezwaar dat het interview werd opgenomen. Na het proefinterview zijn acht interviews gehouden. De herziende onderzoeksopzet bleek duidelijker te zijn en indien er verduidelijkingsvragen kwamen, werden deze vragen toegelicht aan de hand van een voorbeeld. Daardoor wist iedereen de vraag juist te interpreteren, wat de betrouwbaarheid van het onderzoek ten goede kwam. De afname van de interviews zijn voorspoedig verlopen. Toch was erbij een respondent geen beeld via Teams, omdat de camera kapot was. Deze respondent heeft aangegeven hiervan geen last te ondervinden, omdat respondent in zijn eigen vertrouwde omgeving de interviewvragen kon beantwoorden. Tevens zijn twee afspraken verplaatst door omstandigheden. Bij een respondent is het verplaatst vanwege ziekte. Bij de andere respondent werkte het computersysteem niet. Dit zorgde voor verhoogde staat van stress bij de respondent. Hierdoor heeft de interviewer overleg gehad met de respondent en is besloten om de afspraak naar de volgende dag te verplaatsen. Anderzijds had dit de objectiviteit van verkregen gegevens mogelijk in gevaar kunnen brengen.

De semigestructureerde interviewvragenlijst bood enerzijds een duidelijke structuur zodat alle onderwerpen behandeld werden en anderzijds gaf het ruimte aan de respondenten om vragen vanuit hun perspectief en beleving te kunnen beantwoorden. Tevens zette het bij respondenten aan tot nadenken waardoor er verdieping ontstond in het interview. De interviews duurden gemiddeld tussen dertig en vijftig minuten. Een interview heeft echter zestig minuten geduurd. Tijdens dit interview werd duidelijk dat deze respondent veel input had en zich betrokken voelde met Café Rainbow. Uit respect is hierin weinig gestuurd.

De ontvangen feedback van de eerste beoordelaar van dit onderzoek heeft ertoe geleid dat de vijfde deelvraag is verwijderd. Aangezien dit in de beantwoording van de centrale onderzoeksvraag al aan bod komt. Daardoor is de voorlopige zesde deelvraag dus deelvraag vijf geworden. Om die reden is er een aanpassing gedaan in de opgestelde voorlopige deelvragen. Dit heeft het onderzoek gerichter vorm gegeven.

4.2 Belangrijkste resultaten per topic

In deze paragraaf zijn de resultaten per topic beschreven.

4.2.1 Participatie

Alle respondenten geven aan dat zij graag willen deelnemen aan een inclusieve samenleving, waarbij zij geaccepteerd worden om hun gaardheid en mogen zijn wie ze zijn. Zij willen erbij horen en veilig voelen.

Echter hebben drie van de acht respondenten te maken met discriminatie. Zij worden buitengesloten vanwege hun strenggelovige achtergrond. Twee van deze drie respondenten moeten opzoek naar een andere kerk, omdat zij niet geaccepteerd worden vanwege hun geaardheid of genderidentiteit. Daarnaast worstelen zij met hun geaardheid vanwege deze gelovige achtergrond en hun netwerk. Het netwerk accepteert geen andere geaardheid of genderidentiteit. Eén van deze drie respondenten wordt op zijn woonlocatie uitgescholden door medebewoners die ook een strenggelovig zijn. Er is geen acceptatie, voelt zich soms eenzaam en niet altijd veilig. Respondent ontvangt wel steun van woonbegeleiders. Vijf respondenten hebben een klein netwerk. Ondanks het kleine netwerk benoemen drie deelnemers dat er acceptatie en steun is vanuit hun familie. Twee van deze vijf deelnemers geven aan niet alles tegen hun netwerk te zeggen en terughoudend zijn, vanwege het netwerk zich snel zorgen maakt en niet altijd begripvol zijn. Eén deelnemer zegt: *“Mijn ouders zijn ja, die raken nu wel op leeftijd, zeg maar. Het is toch een andere generatie. Ik ben terughoudend, want mijn moeder maakt zich al snel zorgen en ze begrijpen het gewoon niet dat ik homo ben. Ze zijn ook gelovig. Dus ja.”* Alle respondenten geven aan zich veilig te voelen als zij samen zijn met gelijkgestemden. Tevens geven zij ook eenduidig aan dat plezierbeleving en leuke activiteiten doen met elkaar een positieve bijdrage geeft aan het welbevinden. Eén respondent geeft aan dat een café als Rainbow nodig is voor deze kwetsbare doelgroep ten aanzien van een regulier café. Een voorbeeld hiervan is: *“Het zou eigenlijk niet nodig moeten zijn, maar het is nodig om een plek te hebben waar iedereen gewoon zichzelf zou moeten kunnen zijn. Alleen is deze maatschappij er nog niet klaar voor en vooral niet voor mensen met een beperking. Een dubbele beperking en tot LHBTI-community hoort. Daarom vind ik het belangrijk dat wij dit doen en mensen mogelijkheid geven om wel deel te nemen aan onze harde maatschappij.”*

4.2.2 Functie van ontmoetingscafé Rainbow

Alle acht respondenten geven aan behoefte te hebben om gelijkgestemden te ontmoeten. Zij ervaren bij café Rainbow steun in de vorm van: luisterend oor, ervaringen uitwisselen met elkaar, gevoel van erbij horen en niet anders zijn, gevoelens mogen uiten, alles mogen zeggen, gezelligheid, gelijkwaardigheid en acceptatie. Twee deelnemers vinden het fijn om te praten met gelijkgestemden, omdat zij dit in het dagelijks leven niet kunnen. Eén van deze twee deelnemers benoemt dat café Rainbow bijdraagt een positiever zelfbeeld, omdat ze mag zijn wie ze is en kan praten met gelijkgestemden. De helft van de respondenten benoemen dat zij hopen dat een vriendschap of relatie zal ontstaan als ze naar een bijeenkomst komen. Zij voelen zich vaak alleen en zelfs eenzaam vanwege hun geaardheid en/of beperking. Samen met gelijkgestemden praten en leuke activiteiten ondernemen. Eén respondent geeft aan dat het van belang is om zowel je beperking als je geaardheid te accepteren, dan maakt het je leven makkelijker. Zij helpt anderen hierbij. Een voorbeeld hiervan is: *“Vroeger voelde lesbisch zijn en nog een licht verstandelijke beperking hebben als een dubbele beperking. Maar nu heb ik mijzelf geaccepteerd. Op momenten als je jezelf niet accepteert, dan zie je je beperkingen. Ik kan nu mijn ervaringsdeskundigheid inzetten”.*

4.2.3 Vraag- en aanbodgerichte activiteiten

Bestaande activiteiten

Vijf van de acht respondenten geven aan alle georganiseerde activiteiten tot nu toe leuk te vinden en hierbij een goed gevoel ervaren. Zoals bij: beautymiddag, pubquiz, kennismakingsspelletjes en spelletjesmiddag. Echter ervaart één van deze respondenten geen plezier aan een pubquiz. Respondent zegt daarover: *“Een quiz, ja uh ik weet er niet zo heel veel van. Dus dan weet ik nooit de antwoorden. Nou dat vind ik toch wel een beetje lastig en moeilijk. Daarom kom ik niet als dit op het programma staat.”* Deze deelnemer benoemt dat quizen meer moeten aansluiten bij de interesses. Zoals onder andere over de natuur, radio of een stad. Eén respondent geeft aan dat het organiseren van een beautymiddag voor sommige transgenderpersonen een hele mooie en nieuwe beleving is.

Nieuwe creatieve activiteiten

Zeven van de acht respondenten geven aan te genieten van creatieve activiteiten. Twee respondenten benoemen knutselen leuk te vinden, twee andere vinden zowel kaarten maken als diamond painting leuk. Eén ander vertelt handlettering graag te doen en nog een andere respondent schrijft graag gedichten en

zou dit ook samen willen doen bij café Rainbow. Twee respondenten geven aan dat zij graag een klein creatief project willen doen die niet na een keer klaar is.

Nieuwe actieve activiteiten

Alle respondenten geven aan graag actieve activiteiten te willen ondernemen. Drie van deze acht zouden graag een keer bingo willen spelen. Twee andere respondenten benoemen taarten te willen bakken of iets te willen koken met elkaar. Eén respondent geeft aan een keer met zijn allen naar de bioscoop te willen. Zeven van de acht respondenten geven eenduidig aan buitenactiviteiten te willen ondernemen. Vier daarvan willen graag gaan wandelen. Eén van deze vier respondenten zou graag een wandeling in combinatie met foto opdracht willen organiseren voor de anderen, omdat zij houdt van fotograferen en wandelen. Drie van de acht respondenten willen iets drinken op een terras in de stad. Ten slotte benoemt één respondent buitenspelletjes te willen doen.

Nieuwe educatieve activiteiten

Alle respondenten geven aan dat er tot nu toe nog nooit een educatief thema of onderwerp is georganiseerd. Alle respondenten geven aan dat er behoefte is om educatieve thema's of onderwerpen te behandelen. Deze thema's lopen uiteen op het gebied van geaardheid, omgaan met discriminatie, genderidentiteit, zelfbeeld en zelfvertrouwen, dagelijkse problematieken tot meer informatie over hobby's en interesses. Vier respondenten willen meer weten over transgenders. Een voorbeeld hiervan is: *"Dingen waar je tegen aanloopt in het dagelijks leven vanwege je geaardheid. En daar zou ik wel meer van willen weten. Zeg maar hoe dat is voor iemand, zeg maar."* De helft van de respondenten geeft aan meer over een thema vriendschap en liefde te willen leren of weerbaarheid. Een voorbeeld hiervan is: *"Over liefde en vriendschap en relatie. Bij mij gaan relaties of vriendschappen vaak verkeerd. Ik val op de verkeerde en die nemen misbruik van mij. Dat vind ik lastig. Om zo een onderwerp te bespreken zou mij wel helpen. Ja tips en adviezen. Kan ik misschien sterker worden."* Twee respondenten geven meer te willen leren over hun interesses en hobby's. Zoals fotografie, planten of over een stad.

Andere activiteiten

Drie van de acht respondenten geeft aan graag een keer naar de Gayparade te willen gaan. Eén respondent vertelt een dagje naar de Efteling te willen en nog een andere respondent benoemd yoga te willen doen om gedachten te verzetten en te ontspannen met elkaar op een andere manier.

4.2.4 Belemmerende factoren LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking

Alle acht respondenten geven aan dat er belemmerende factoren zijn om naar Café Rainbow te komen op het gebied van fysiek, emotioneel en/of sociaal welbevinden. De helft van de respondenten hebben regelmatig andere activiteiten of dingen tussendoor om te doen. Dit heeft invloed op het emotioneel welbevinden doordat zij benoemen het lastig te vinden om te moeten kiezen. Zij geven aan dan een activiteit te kiezen die ze het leukste vinden. Eén respondent ervaart een drempel om samen te reizen met een andere deelnemer die epilepsie heeft. Deze deelnemer is bang dat het hun vriendschap beïnvloedt en vertelt hierover: *"het geeft angst en een drempel om te moeten zeggen ik wil wel gaan, maar rijd niet met jou samen. Ik durf het niet, want ik ben bang dat het mijn vriendschap kapot gaat als ik zeg dat ik zelfstandig ga reizen."*

Drie van de acht respondenten voelen soms te veel spanningen en daardoor komen ze niet naar Café Rainbow. Eén respondent zegt: *"als het thuis niet lekker loopt, dan kan ik niet opbrengen om te komen."* Dit beïnvloedt het emotioneel welbevinden. Eén van de drie geeft aan soms te moe om met eigen auto of openbaar vervoer te reizen. Dit heeft gevolgen voor haar fysiek welbevinden. Respondent probeert hierdoor zelf een betere planning te maken, maar dit lukt niet en dat frustreert. Een voorbeeld hiervan is: *"ik moet niet te veel doen, maar lukt mij niet altijd om hier rekening mee te houden. Dat geeft ook spanningen door alle dingen tussendoor. Eigenlijk zou ik dan rust moeten nemen en geen dingen meer plannen. Maar ja, die andere dingen vind ik ook leuk of ik vergeet het gewoon, pfff (en zucht)."* Eén andere respondent van deze drie geeft aan nog niet volledig uit de kast te zijn. Deze respondent gaat soms weer terug in de kast. Benoemd hierbij dat het moeilijk is om alleen naar café Rainbow te gaan. Volgens

respondent zou het drempelverlagend werken als zij samen zouden reizen of meer contact zou hebben met de andere deelnemers. Ten slotte geeft één respondent aan regelmatig bij haar netwerk te zijn of door slechte weersomstandigheden niet te komen.

4.2.5 Intrinsieke motivatie

Op de vraag door wie ze gemotiveerd worden om naar Café Rainbow te komen benoemen drie respondenten zichzelf te motiveren om te gaan. Alle respondenten geven aan naar Café Rainbow te komen als ze activiteiten kunnen doen die zij leuk vinden en plezier aan beleven. Tijdens het interview is er gevraagd naar hun wensen en behoeften ten aanzien van wat een verbindende rol zou kunnen spelen om naar een bijeenkomst van Café Rainbow te komen. Zeven respondenten geven aan het belangrijk te vinden om meer betrokken te worden bij Café Rainbow. Een rol of taak zouden zij graag vervullen. De taken lopen uiteen. Twee van deze deelnemers willen bijvoorbeeld een zelf een kook- of taartworkshop verzorgen. Twee andere willen buitenactiviteiten organiseren. Eén andere respondent zou graag een creatieve activiteit willen organiseren waar je de volgende keer weer verder aan kan werken. Een voorbeeld hiervan is: *“Diamond painting samen doen. Een soort projectje waar uitdaging in zit en niet na een keer al klaar is. Daar kun je volgende keer mee verder. Voor creatieve activiteiten kom ik zeker naar Café Rainbow en gelijk samen praten met elkaar”*. De helft van de respondenten geeft aan deze rol of taak voor vast te willen uitvoeren. Zij benoemen hierdoor meer zelfvertrouwen te kunnen krijgen, doordat zij iets kunnen betekenen voor Café Rainbow of de anderen. Een voorbeeld hiervan is: *“ik zou heel graag samen een leuke activiteit organiseren. Dan zou ik meer motivatie krijgen, want dan ben ik ook verantwoordelijk en dan moet ik wel komen, want ik kan jullie niet in de steek laten”*. Twee respondenten geven aan een administratieve taak te willen doen. Een voorbeeld hiervan is: *“ik heb wel eens meegeholpen met artikelen schrijven voor een krant of een blad. Dat kwam een keer in het kwartaal uit. Dat vond ik altijd wel leuk om te doen. Dit stukje mis ik wel. Ik zou graag hieraan meewillen werken voor café Rainbow misschien?”*

Alle acht respondenten geven aan vaker dan één keer in de maand naar een bijeenkomst te willen van Café Rainbow. Vier respondenten benoemen dat ze meer zelfvertrouwen zouden krijgen, de onderlinge band sterker zou worden en daardoor dan meer hun gevoelens durven te uiten. En hopen dat hierdoor de drempel verlaagt om uit zichzelf contact op te nemen met de andere respondenten. Eén respondent geeft aan dat haar deelname aan bijeenkomsten van Café Rainbow bijdragen aan haar motivatie. Een voorbeeld hiervan is: *“Ik probeer uit de kast te komen en ik zit er nog een beetje in. Dus ja op die manier krijg ik een beetje uitdaging en motivatie om toch... uhm ja mezelf te ontdekken, eigenlijk wat ik wil is om met gelijkgestemden om te gaan eigenlijk. Ondanks dat ik het lastig vind om met anderen te delen”*.

4.2.6 Extrinsieke motivatie

Vijf van de acht respondenten geven aan vaak gemotiveerd en gestimuleerd te moeten worden door begeleiders om ergens naar toe te gaan, ondanks dat zij plezier beleven aan de activiteiten. Eén respondent vindt dat begeleiders ook een grote rol spelen hierin en zegt: *“persoonlijke benadering zou mij toch over die drempel krijgen en begeleiders spelen hierbij ook een grote rol om mij te motiveren om toch te gaan. Terwijl ik het eigen altijd leuk vind bij jullie. Het lukt me gewoon niet zelf”* En een andere deelnemer zegt: *“Ik heb een stok achter deur nodig. Het komt niet vanuit mijzelf.”* Eén van deze vijf geeft aan dat zelfbepaling en eigen keuzes maken van belang is en zegt: *“zij motiveren mij wel, maar ik beslis zelf. Nee is ook nee”*. Eén van deze vijf geeft aan dat zij de deelnemers moet motiveren en geeft hierbij aan dit niet altijd leuk te vinden of is teleurgesteld. Daardoor verliest ze soms haar motivatie vanwege te weinig aanmeldingen.

Vijf van de acht respondenten geven aan graag een herinnering te willen ontvangen wanneer er een bijeenkomst is. Drie van deze vijf zijn vergeten dat er een bijeenkomst is. Twee van deze vijf zouden het fijn vinden als er meer onderling contact is met deelnemers, zodat zij elkaar kunnen motiveren en herinneren aan de bijeenkomst. Een voorbeeld hiervan is: *“als iemand tegen mij zegt heej kom op, kom gezellig dan ga ik wel hoor.”* Ten slotte geeft een andere respondent aan dat zij het belangrijk vindt om van te weten wie er komt naar een bijeenkomst.

Er is bereidheid van alle deelnemers om een bijdrage te geven aan Café Rainbow om activiteiten te organiseren. De bedragen verschillen per persoon van €2 tot €10 per keer, waarvan vier deelnemers bereid te zijn om €5,- te willen betalen per keer. Per jaar geven vier respondenten aan om tussen de €10 en €15 te willen betalen en twee respondenten tot €30 te willen betalen. Eén deelnemer geeft aan tot €60 per jaar te willen betalen en zegt: *“dan kunnen jullie ook drinken en iets lekkers kopen. Dat vind ik belangrijk en geeft gezelligheid.”* Vier respondenten zouden voor hun bijdrage graag lid van Café Rainbow te willen worden in de vorm van een lidmaatschap. Drie van deze vier willen hier graag iets extra's voor het lidmaatschap terugzien. Eén van deze vier wil een Café Rainbow hoodie oftewel sweatshirt, een ander een tijdschrift of workshop en ten slotte wil de andere deelnemer af en toe iets lekkers nuttigen bij de bijeenkomst. Vier respondenten geven aan dat het een bevorderende factor is indien zij een bijdrage moeten betalen voor Café Rainbow. Dit geeft motivatie om toch te komen doordat er al betaald is en een ander argument is dat een lidmaatschap zeker zou helpen. Een voorbeeld hiervan is: *“Lidmaatschap motiveert om toch wel om zoveel mogelijk te komen. En het geeft zekerheid aan mijzelf om te moeten gaan.”* Een ander zegt: *“ik heb al betaald, dus dan ga ik.”* En nog één van deze vier zegt *“ik moet dan toch een betere planning maken van hoe en wanneer ik geld uitgeef en aan wat, want anders heb ik geen geld voor mijn vervoer of om deel te nemen aan activiteiten van Rainbow”*.

4.2.7 Competenties van hulpverleners

Twee van de acht respondenten geven aan juist niet met hun thuisbegeleider te praten, omdat zij zich niet veilig genoeg voelen of dat zij niet over de juiste kennis beschikken als het gaat om seksualiteit, genderidentiteit of geaardheid. Vijf van de acht respondenten geven aan dat bij Café Rainbow deze onderwerpen ook nog weinig besproken zijn maar wel de behoefte hebben.

Vijf van de acht respondenten geven aan dat motiverende gesprekken met een hulpverlener helpend zijn om toch naar Café Rainbow te gaan. Deze vijf respondenten benoemen dat het zou helpen als zij tijdig een persoonlijke herinnering ontvangen van de organisatie van Café Rainbow. Drie respondenten geven aan dat zij graag door ervaringsdeskundige en coach van Café Rainbow meer naar hun behoefte en wensen gevraagd mag worden. Dit is volgens hun nog nauwelijks gebeurd. Een voorbeeld hiervan is: *“er zou wat mij betreft vaker zulke gesprekken gevoerd mogen worden, zoals we nu ook doen waarbij er gevraagd wordt wat wij leuk vinden, wat mijn interesses en behoeftes zijn.”* De helft van de respondenten willen minder afhankelijk zijn van anderen en ervaren evenzeer het lastig te vinden om hulp nodig te hebben. In de vorm van: het ontvangen van een herinnering wanneer een bijeenkomst is of motiverende gesprekken te voeren met organisatoren van Café Rainbow.

Ondanks dat het nog niet is voorgekomen bij een bijeenkomst van café Rainbow, geven drie respondenten aan dat wanneer zij te veel negatieve prikkels ervaren in de vorm van druktes, lawaai of te grote groep, dat zij het prettig vinden als een hulpverlener zorgt dat deze negatieve prikkels gereduceerd worden. Twee van deze drie respondenten stappen dan zelf uit de situatie en wil hier de ruimte voor krijgen. De hulpverlener kan aansluiting vinden door ervoor de respondent te zijn en te luisteren. Een voorbeeld hiervan is: *“adviezen en een luisterend oor vind ik belangrijk dat een hulpverlener er is en op een gelijkwaardige manier met mij in gesprek gaat. Dat is heel fijn.”*

5. Conclusie

In dit hoofdstuk worden de conclusies van het onderzoek beschreven. Hierin wordt antwoord gegeven op de deelvragen en de centrale onderzoeksvraag. De beantwoording is gebaseerd op basis van de onderzoeksresultaten.

5.1 Beantwoording deelvragen

Welke behoeften hebben LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten aanzien van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking de behoefte hebben om andere gelijkgestemden te ontmoeten waarbij ervaringen gedeeld kunnen worden zonder dat iemand ze veroordeeld. De behoefte is groot om jezelf te mogen en kunnen zijn, het gevoel geeft dat zij geaccepteerd worden voor wie ze zijn. Ze willen erbij horen en deel uitmaken van een inclusieve samenleving. De meerderheid van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ervaren dat zij niet alleen worden buitengesloten op grond van hun geaardheid en genderidentiteit, maar ook vanwege combinatie van geaardheid, genderidentiteit en hun geloofsovertuiging. LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking hebben behoefte aan acceptatie en steun vanuit hun familie in plaats van een gevoel van eenzaamheid en onveilig gevoel. Uit dit onderzoek blijkt dat de maatschappij er nog niet klaar voor is en vooral niet voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Zij ervaren bij Café Rainbow steun en durven hun gevoelens meer te uiten bij gelijkgestemden, omdat dit in het dagelijks leven niet altijd mogelijk is. Daarnaast is er behoefte aan meer onderling contact met elkaar, in de hoop dat hieruit vriendschappen ontstaan. De resultaten laten zien dat er behoefte is aan activiteiten die meer aansluiten op interesses, wensen en behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking die gericht zijn op het bieden van een luisterend oor, ervaringen delen met elkaar, gezelligheid, veiligheid, gelijkwaardigheid en ontwikkelen van meer zelfvertrouwen. Ondanks eerder georganiseerde activiteiten is er behoefte aan nieuwe creatieve, actieve en educatieve activiteiten die beter aansluiten bij de wensen en interesses van de deelnemers van Café Rainbow. Ten slotte kan geconcludeerd worden dat deze resultaten laten zien dat ontmoetingen met gelijkgestemden en activiteiten bijdragen aan een positief welbevinden en het sociaal isolement doorbreken van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.

Wat zijn belemmerende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Uit de resultaten van het onderzoek kan geconcludeerd worden dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking belemmerende factoren ervaren om naar café Rainbow te komen. Er is zowel sprake van een fysieke als sociale en/of emotionele drempel. Deze drempels staan in verband met elkaar ten opzichte van het fysiek, sociaal en emotioneel welbevinden van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Uit de resultaten blijkt dat het voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking lastig is om deze verbanden te doorbreken. LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking hebben naast café Rainbow ook andere activiteiten of andere dingen tussen door te doen. Besluitvorming en zelfbepaling om keuzes te maken speelt hierbij een belangrijke rol. Het is voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking moeilijk om een besluit te nemen. Tevens laten de resultaten zien dat er een sociale en emotionele drempel is doordat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking het lastig vinden om alleen naar café Rainbow te reizen. Het is wenselijk als deelnemers samen kunnen reizen en meer contacten onderling kunnen onderhouden met elkaar. Daarnaast kan geconcludeerd worden dat deelnemers loyaal zijn aan hun vriendschappen en netwerk. Dit speelt een belangrijke rol. Dit heeft invloed op zowel het sociaal en emotioneel welbevinden van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Doordat zij rekening houden met anderen om die ander maar niet te willen kwetsen. Tevens veroorzaken spanningen bij LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking een emotionele, maar ook een fysieke drempel. Dit heeft tot gevolg dat mensen niet durven te reizen met eigen vervoer, openbaar vervoer of zelfstandig te reizen. Dat geeft een frustrerend gevoel.

Wat zijn intrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat sommige deelnemers zichzelf motiveren om deel te nemen aan activiteiten van Café Rainbow. Een belangrijke factor is dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking activiteiten doen die zij leuk vinden en plezier aan beleven. Dit draagt bij aan het welbevinden. Daarnaast blijkt uit de resultaten dat het van groot belang is om LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking meer te betrekken bij Café Rainbow. Er is behoefte om zowel een rol of taak te vervullen, maar ook is er behoefte om meer bijeenkomsten te organiseren. Het uitgangspunt is dat deze activiteit, bijeenkomst, taak en/of rol aansluit bij interesses en plezierbeleving van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Dit draagt niet alleen bij aan zelfvertrouwen en positief zelfbeeld, maar geeft ook een bepaalde verantwoordelijkheid aan LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Het stimuleert niet alleen de intrinsieke motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking als zij iets doen wat zij leuk vinden, maar het zal in de toekomst ook het effect hebben dat zij structureler naar bijeenkomsten gaan vanwege het dragen van een bepaalde verantwoordelijkheid.

Wat zijn extrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

De resultaten van het onderzoek laten zien dat extrinsieke motivatie verschillend is, omdat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking verschillende benaderingen nodig hebben van een hulpverlener om beter bij deze persoon aan te kunnen sluiten. Het blijkt dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking vaak gemotiveerd en gestimuleerd moeten worden door zowel hulpverleners als door deelnemers onderling om ergens heen te gaan. Dit zelfde geldt ook om deel te nemen aan activiteiten van Café Rainbow. Daarnaast heeft het een stimulerende werking om te weten wie er aanwezig is bij de bijeenkomst. Aan de ene kant door middel van een persoonlijke benadering of in de vorm van een stok achter de deur omdat het niet vanuit zichzelf komt. Of aan de andere kant omdat er behoefte is dat een hulpverlener van Café Rainbow een persoonlijke herinnering stuurt wanneer er een bijeenkomst is. Bovendien zijn alle deelnemers van Café Rainbow bereid om een bijdrage te betalen per keer, per maand of per jaar en daardoor meer gemotiveerd zijn om naar Café Rainbow te komen, want er is toch al betaald. Tot slot blijkt uit de resultaten dat een lidmaatschap van Café Rainbow een bevorderend en motiverend effect geeft op LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om deel te nemen aan activiteiten van Café Rainbow.

Wat is de rol van een hulpverlener in het motiveren en beter aan kunnen sluiten bij de behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking?

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat het van belang is dat een hulpverlener over de juiste kennis en vaardigheden moet beschikken als het gaat om seksualiteit, genderidentiteit en geaardheid, zodat zij beter kunnen aansluiten bij de behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Daardoor kan een hulpverlener veiligheid bieden. Tevens willen deelnemers ervaren dat een hulpverlener over de juiste vaardigheden beschikt om negatieve prikkels te reduceren. Daarnaast laten de resultaten zien dat wanneer een hulpverlener motiverende gespreksvoering toe zal passen LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking gemotiveerder zijn om naar Café Rainbow te gaan. Ondanks dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking minder afhankelijk willen zijn van hun hulpverlener blijkt uit de resultaten dat de meerderheid van de LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking toch een hulpverlener nodig heeft om gemotiveerd te worden. Ze vinden het lastig om hulp nodig te hebben en te accepteren. Tevens laten de resultaten zien dat het van essentieel belang is dat interesses, wensen en behoeften van deelnemers bekend zijn bij organisatoren van Café Rainbow. De resultaten laten zien dat wanneer een hulpverlener een luisterend oor biedt dit een stimulerende en bevorderende werking heeft. Hulpverleners vergroten deze zelfredzaamheid door motiverende gespreksvoering te houden.

5.2 Beantwoording centrale onderzoeksvraag

Welke aspecten zijn bepalend in de motivatie voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van ontmoetingsplek café Rainbow, LFB Sterkplaats Goes?

Uit het kwalitatief onderzoek komt naar voren dat verschillende factoren van invloed zijn op de motivatie

van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om te kunnen participeren in ontmoetingsplek Café Rainbow. Plezierbeleving van activiteiten spelen een belangrijke rol in zowel de intrinsieke als extrinsieke motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om deel te nemen aan activiteiten. Deze activiteiten moeten meer aansluiten bij interesses, wensen en behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Dit zijn de randvoorwaarden die aanwezig moeten zijn om naar ontmoetingsplek Café Rainbow te komen. Afgezien hiervan laten de resultaten wel zien dat het geen garantie geeft dat deelnemers structureler naar bijeenkomst komen. Een opvallende bevinding is dat als er andere activiteiten of andere dingen elders georganiseerd worden LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking soms kiezen om daar heen te gaan.

Verder tonen de resultaten van het onderzoek aan dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking de behoefte hebben om een verbindende taak of rol uit te willen voeren die aansluit bij hun interesses. Hierdoor raakt LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking intrinsiek gemotiveerd doordat zij meer verantwoordelijkheid en zelfvertrouwen krijgen. Dit leidt tot meer zowel meer betrokkenheid en verbinding met elkaar en Café Rainbow.

In het algemeen lijkt het erop dat extrinsieke motivatie leidt tot gedragsverandering van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Een hulpverlener speelt hierbij een belangrijke en bepalende rol. Uit de resultaten blijkt dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking vaak gemotiveerd moeten worden om te kunnen participeren. Volgens de resultaten kan een hulpverlener met behulp van motiverende gespreksvoering een positief effect hebben op LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om deel te nemen aan bijeenkomsten van Café Rainbow. Tevens is het voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ook wenselijk om vanuit de organisatie een persoonlijke herinnering te ontvangen. Een ander opvallend resultaat is dat er meer behoefte is aan onderling contact tussen de deelnemers. Indien er volgens de resultaten meer persoonlijk contact is, kan het een stimulerende en motiverende werking hebben op elkaar om naar Café Rainbow te komen. Tot slot suggeren de resultaten dat het betalen van een bijdrage of lidmaatschap voor Café Rainbow bijdragen aan een positief effect aangezien er toch al betaald is. Daardoor stimuleert en motiveert het LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking tot een positieve gedragsverandering om structureler naar een bijeenkomst van Café Rainbow komen.

6. Discussie

Op basis van de uitkomsten van het veldwerk en de conclusies is de methodische en inhoudelijke interpretatie beschreven.

6.1 Methodische discussie

In deze paragraaf wordt de gebruikte methode geanalyseerd.

6.1.1 Betrouwbaarheid

Het kan lastig zijn om de betrouwbaarheid bij kwalitatief onderzoek aan te tonen vanwege de herhaalbaarheid van de analyses. Aangezien er steeds een ander persoon is geïnterviewd verloopt niet ieder interview hetzelfde. De betrouwbaarheid is verhoogd door gebruik te maken van semigestructureerd interview. Ik heb hierbij gebruik gemaakt van de vaste vragenlijst die gekoppeld zijn aan de topics en subtopics. Dit gaf ruimte om tijdens interviews door te vragen of te verduidelijken. Dat heeft externe betrouwbaarheid verhoogd. Door deze manier van interviewen was er sprake van een flexibele houding. Het semigestructureerd interview bleek een passende vorm te zijn voor deze respondentengroep. Bovendien is de betrouwbaarheid ook verhoogd omdat ik niet alleen zeven LHBTI-deelnemers met een licht verstandelijke beperking maar ook ervaringsdeskundige en organisator met een licht verstandelijke beperking die ook tot LHBTI-community behoort heb geïnterviewd. Het zelfde vraagstuk is vanuit verschillende perspectieven bekeken, waardoor de onderzoeksresultaten vollediger zijn geworden. Vanwege de COVID maatregelen hebben de interviews plaatsgevonden in hun eigen vertrouwde omgeving door middel van videobellen via MS TEAMS. Daarnaast is de verzamelde data geanonimiseerd. Op deze manier durfde een respondent openlijker te spreken en minder geneigd is om sociaal wenselijke antwoorden te geven. Echter, bij één respondent was de camera kapot, dus hier was de non-verbale communicatie niet waarneembaar. Hierdoor heb ik extra gelet op intonaties en op welke manier respondent antwoord gaf en doorgevraagd om betrouwbaarheid te behouden. Alle interviews zijn opgenomen en getranscribeerd. Hierdoor is letterlijk overgenomen wat is geantwoord. Tevens zijn de transcripten voorgelegd aan geïnterviewde zijnde member checking. De geïnterviewde heeft de gelegenheid gekregen deze aan te vullen. Tevens is na ieder interview het zelfde stappenplan uitgevoerd. Daarmee is de interne betrouwbaarheid verhoogd. Echter, heeft geïnterviewde hiervan geen gebruik van gemaakt.

6.1.2 Validiteit

Interne validiteit

Bij interne validiteit gaat het over de vraag of er wordt gemeten wat men wilde meten. Er is bij het opstellen de vragen gebruik gemaakt van de begrippen die uit de theorie naar voren zijn gekomen. De interne validiteit is versterkt systematische fouten te minimaliseren. Voor aanvang van het interview heeft er een gesprek plaatsgevonden met respondenten over het doel van het onderzoek en anonimiteit. Tevens is voorafgaand aan het interview de vragenlijst doorgestuurd naar de respondent, zodat respondent alvast kon nadenken over zijn antwoorden. Aangezien LHBTI een gevoelig onderwerp is. Vooraf aan het interview zijn nogmaals de stappen uitgelegd en het belang van hun inbreng. De gesprekken hebben plaatsgevonden in ontspannen sfeer. Dit gaf ruimte om door te vragen. Op deze manier werd de kans op sociaal wenselijke antwoorden verkleint en de kans op eerlijke antwoorden vergroot. Tevens is het transcript gedeeld met respondenten, zodat zij het konden nalezen. Daardoor is interne validiteit ook verhoogd.

Externe validiteit

Het gaat over generaliseerbaarheid van dit onderzoek. Dit onderzoek is gedeeltelijk generaliseerbaar. Er is gebruik gemaakt van dwarsdoorsnede van de onderzoekspopulatie. Bij dit onderzoek is gebruik gemaakt van de LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking die minimaal twee keer naar een bijeenkomst van Café Rainbow zijn geweest. De respondenten zijn personen die openstonden om mee te werken aan het onderzoek en voldoen aan de onderzoekspopulatie. Het is een brede opzet en gedeeltelijk generaliseerbaar, omdat LHBT'ers met licht verstandelijke beperking vertegenwoordigd zijn. Doordat de intersekse personen niet vertegenwoordigd zijn, omdat er tot nu toe geen intersekse personen met een

licht verstandelijke beperking hebben deelgenomen aan activiteiten van Café Rainbow. Om die reden heb ik geen intersekse persoon geïnterviewd. Daardoor wordt de externe validiteit lager.

6.1.3 Bruikbaarheid

De conclusies die zijn voortgekomen uit het onderzoek kunnen bijdragen aan verbetering voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking waarbij achterhaald is welke aspecten in de motivatie bepalend zijn om structureel deel te kunnen nemen aan activiteiten van een ontmoetingsplek zoals Café Rainbow. Tijdens het onderzoek is gebleken dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking de behoefte hebben om meer betrokken te worden bij de organisatie van Café Rainbow. Café Rainbow draagt bij aan positief welbevinden en het sociaal isolement kan hiermee doorbroken worden doordat er activiteiten georganiseerd worden die meer aansluiten bij de interesses, wensen en behoeften van de deelnemers. Hierdoor zal extrinsieke motivatie verkleinen en intrinsieke motivatie zal toenemen. Dit onderzoeksverslag kan gebruikt worden binnen de organisatie, andere ontmoetingscafés voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om meer inzichten te verkrijgen en om beleid te ontwikkelen over motivatie van mensen met een licht verstandelijke beperking.

6.2 Inhoudelijke interpretatie van de onderzoek conclusies

In deze paragraaf zijn de belangrijkste resultaten vanuit het veldwerk per topic beschreven

6.2.1 Participatie

Uit het onderzoek van Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (2018) komen data overeen dat mensen met een beperking dat mensen met een licht verstandelijke beperking niet volwaardig mee kunnen doen in deze samenleving. Alle respondenten geven aan dat zij graag willen deelnemen aan een inclusieve samenleving. Echter, blijkt uit de resultaten dat drie respondenten te maken hebben met discriminatie. Zij worden niet alleen buitengesloten vanwege hun geaardheid of genderidentiteit, maar ook vanwege hun strenggelovige achtergrond. Er is geen acceptatie vanuit het netwerk en zij hebben te maken met verbale agressie. Daardoor voelt men zich niet veilig soms eenzaam en onveilig. Deze resultaten suggereren dat het hebben van een strenggelovige achtergrond ook van invloed zijn op acceptatie en steun. Felten & Boss (2019) stellen dat LHBT'ers naast negatieve reacties ook worstelen met psychische klachten, depressies en eenzaamheid. Dit onderzoek kon echter niet aantonen of LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ook worstelen met psychische klachten en depressies. De meerderheid heeft een klein netwerk, waarvan er gedeeltelijke acceptatie en steun wordt ervaren. Deze resultaten komen overeen met resultaten van Meijsen (2020) die aantoonde dat ontmoetingscafés voor gelijkgestemden bijdragen aan participatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.

6.2.2 Functie ontmoetingsplek

Alle respondenten geven aan dat zij behoefte hebben aan ontmoetingen met gelijkgestemden. Ontmoetingen voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking zijn van groot belang. Dit komt doordat gelijkgestemden ervaringen uitwisselen en steun ervaren bij elkaar. Hierdoor ontstaat er herkenning en erkenning bij LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Deze resultaten komen overeen met de resultaten uit recent onderzoek van Meijsen (2020). Deelnemers geven aan dat zij in hun dagelijks leven niet altijd hun gevoelens durven uiten, omdat zij niet door hun netwerk geaccepteerd worden voor wie zij zijn. Meijsen (2020) stelt dat een ontmoetingscafé het sociaal netwerk vergroot. Belangrijke bevinding is dat Café Rainbow bijdraagt aan een positief welbevinden

Indien er activiteiten worden georganiseerd die meer aansluiten bij en interesses, wensen en behoeften van de deelnemers. Hoewel dit onderzoek niet kon aantonen dat er vriendschappen zijn ontstaan, hebben deze respondenten wel hoop dat dit gaat gebeuren als ze naar Café Rainbow blijven komen. Waardoor eenzaamheid van de deelnemers doorbroken kan worden.

6.2.3 Vraag- en aanbod gerichte activiteiten

Het is interessant dat de meerderheid van de deelnemers tevreden zijn over het georganiseerde programma van Café Rainbow. Echter blijkt de belangrijkste bevinding uit het veldwerk dat deelnemers

sterk de behoefte hebben dat activiteiten meer moeten aan sluiten bij hun interesses, wensen en behoeften. Deze resultaten bevestigen het verband tussen het programma en/of activiteit niet aantrekkelijk genoeg zijn om te komen naar een ontmoetingsplek voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Daardoor is het mogelijk dat er te weinig variatie in het programma is. Er moet meer afwisseling zijn tussen serieuze en informatieve onderwerpen en vrolijke en luchtige activiteiten. Daarnaast moet hierbij de ruimte blijven om elkaar te ontmoeten (Delmée & Linschoten, 2020). De resultaten wezen niet uit of deelnemers meer een gevuld activiteitenprogramma willen of dat er meer ruimte moet zijn voor ontmoeting met elkaar. Het veldwerk leverde op dat bijeenkomsten gericht mogen zijn op bieden van een luisterend oor, het delen van ervaringen met elkaar, veiligheid, gelijkwaardigheid, plezierbeleving en het ontwikkelen van meer zelfvertrouwen en weerbaarheid. De respondenten hebben hier vernieuwde ideeën over op het gebied van creatieve, actieve en educatieve activiteiten die deelnemers graag willen doen met elkaar bij Café Rainbow.

6.2.4 Belemmerende factoren

Delmée & Linschoten (2020) en Meijsen (2020) beschrijven dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking weinig ondersteuning en acceptatie krijgt vanuit het eigen netwerk. In de theorie is vooral gekeken naar steun en acceptatie vanuit perspectief van het netwerk van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking en niet in mate vanuit andere invalshoeken. Het veldwerk leverde weliswaar op dat ondanks steun en acceptatie vanuit het netwerk ook loyaliteit een rol speelt waardoor twee respondenten niet altijd naar een bijeenkomst durven gaan. Uit de resultaten blijkt dat het voor deelnemers lastig is om deze drempels en verbanden te doorbreken. Als een deelnemer te veel spanningen heeft, heeft dit zijn weerslag op zowel emotioneel als fysiek welbevinden waardoor het niet lukt om bijvoorbeeld zelfstandig te reizen naar Café Rainbow. Het is daarom mogelijk dat er verbanden zijn tussen emotioneel, fysiek en sociaal welbevinden waardoor het een belemmerend effect heeft op LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking.

6.2.5 Intrinsieke motivatie

De Zelfdeterminatie theorie van Deci & Ryan (2004) benoemd dat ieder mens drie psychosociale basisbehoeften heeft om intrinsieke motivatie te vergroten, namelijk autonomie, competentie en verbondenheid. Witvliet, Snijdwint, Bertling, Kaal, & Van Scheppingen (2015) beschrijven dat intrinsieke motivatie, motivatie is vanuit persoon de zelf en de waarde die deze persoon aan een activiteit geeft. Deze resultaten komen overeen met de resultaten van Van Dam (2008) waaruit blijkt dat ieder eigen gedrag vertoont. Daarnaast blijkt dat drie deelnemers intrinsiek gemotiveerd zijn om deel te nemen aan de georganiseerde activiteiten en plezierbeleving ervaren. De Jong (2015) voegt hieraan toe dat ZDT gevoelens van zelfcompetentie vergroot. Echter kon dit onderzoek dit niet aantonen.

Uit de resultaten blijkt dat alle deelnemers meer betrokken willen worden bij Café Rainbow en hierbij een rol of taak willen vervullen. Het uitgangspunt is dat activiteiten, bijeenkomsten, taken of een rol meer aansluit bij interesses en plezierbeleving van de respondenten. Hofman (2019) stelt dat hierbij gekeken moet worden naar mogelijkheden van mensen met een beperking. Bovendien is voor participatie lef nodig waardoor men breder durft te kijken, dan naar de bestaande traditionele vormen. Dit komt overeen met de resultaten uit het veldwerk. Intrinsieke motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking wordt vergroot doordat respondenten meer betrokken worden bij het organiseren van activiteiten. Waardoor het zelfvertrouwen en positief welbevinden toe zal nemen. In het algemeen lijkt het erop dat autonomie, competentie en verbondenheid van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking vergroot zullen worden, waardoor een duurzame gedragsverandering kan plaatsvinden. Dit sluit aan bij het onderzoek van Deci & Ryan (2004).

Een ander opvallend resultaat is dat alle respondenten vaker dan één keer per maand naar een bijeenkomst van Café Rainbow komen. De helft van de respondenten geeft aan dat het zelfvertrouwen vergroot en de onderlinge band toe zal nemen en hierdoor beter hun gevoelens durven uiten. Verbondenheid wordt vergroot doordat er ruimte is voor autonome motivatie en dat geeft een positieve

uitwerking op het psychologisch welbevinden van mensen met een licht verstandelijke beperking (Van Diggelen & Van der Hout, 2015).

6.2.6 Extrinsieke motivatie

Van Dam (2008) stelt dat ieder eigen gedrag vertoont. Echter, geven Van Diggelen & Van der Hout (2015) aan dat het voor cliënten niet makkelijk om het eigen gedrag te veranderen. Het is interessant dat vijf van de acht respondenten vaak gemotiveerd en gestimuleerd moeten worden door anderen zoals een hulpverlener of deelnemers onderling aangezien de resultaten ook aantoonde dat respondenten graag naar een bijeenkomst van Café Rainbow komen. Witvliet, Snijdwint, Bertling, Kaal, & Van Scheppingen (2015) vullen aan dat stimulatie en motivatie mensen in beweging zet door externe prikkels. Deze beweging leidt tot gedragsverandering mits hier een tastbare en/of psychologische beloning is (Lepper, Greene, & Nisbett, 1973). Extrinsieke motivatie moet goed gedoseerd en doelgericht ingezet worden om het juiste effect te bereiken, waardoor extrinsieke motivatie afneemt en intrinsieke motivatie gaat nemen (Lepper, Greene, & Nisbett, 1973). Uit het veldwerk blijkt dat zowel extrinsieke en intrinsieke motivatie wisselend en lastig is. De respondenten hebben aangegeven dat het fijn is om te weten wie er naar een bijeenkomst komt en graag onderling contact willen met elkaar om elkaar te stimuleren om samen te gaan. Dit is een extrinsieke motivator. Deci & Ryan (2004) stellen dat verbondenheid volgens ZDT een positief effect geeft als mensen positieve en warme contacten hebben met anderen.

Twee andere opvallende resultaten zijn dat deelnemers zowel bereid zijn een bijdrage te betalen om naar een bijeenkomst van Café Rainbow te komen, als bereid te zijn om lid te worden in de vorm van een lidmaatschap van Café Rainbow. Voor het lidmaatschap zien deelnemers graag een beloning in de vorm van een cadeau voor terug. Dit zou een positief en stimulerend effect kunnen geven dat deelnemers structureler naar een bijeenkomst van Café Rainbow zullen komen. Dit bevordert duurzaamheid. Dit wordt onderschreven door literatuur van Lepper, Greene & Nisbett (1973) dat mensen bij een psychologische beloning voldoende gemotiveerd raken.

6.2.7 Competenties hulpverlener

De Zelfdeterminatie theorie van Deci & Ryan (2004) benoemt dat ieder mens drie psychosociale basisbehoeften heeft om intrinsieke motivatie te vergroten, namelijk autonomie, competentie en verbondenheid. Uit het onderzoek komt naar voren dat het voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking belangrijk is om eigen keuze te maken en dat het bieden van een luisterend oor door hulpverleners. Volgens Van Diggelen en Van der Hout (2015) en Frielink (2017) werkt dit als een hulpverlener autonomie-ondersteunend waardoor het een stimulerende en motiverende werking heeft waardoor zelfredzaamheid wordt vergroot van de respondenten.

Uit het veldwerk blijkt dat hulpverleners zelfredzaamheid vergroten door middel van motiverende gespreksvoering toe te passen. Daardoor kan er gedragsverandering plaatsvinden op zowel intrinsieke als extrinsieke motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Hierbij is het van essentieel belang dat organisatoren van Café Rainbow op de hoogte zijn van interesses, wensen en behoeften van de deelnemers. Deze resultaten komen overeen met Van Diggelen en Van der Hout (2015) en Frielink (2017). Frielink voegt hier aan toe dat een hulpverlener autonomie-ondersteunend zijn als zij samen met LHBTI'ers met licht verstandelijk mogelijkheden ontdekken in autonomie, competentie en verbondenheid. Uit het huidige onderzoek blijkt dat dit nauwelijks aanbod is gekomen. Naast ZDT en motiverende gespreksvoering is een samenwerking op basis van gelijkwaardigheid ook van belang. Indien een respondent zich verbonden voelt met een professional dan verhoogd dit gevoel tot gedragsverandering op langere termijn. Het geeft gevoel van bekwaamheid (competentie), keuzevrijheid (autonomie) en erbij horen (verbondenheid) (Frielink, Embregts, & Schuengel, 2014).

6.3 Eventuele nieuwe informatie

Uit het veldwerk is gebleken dat het opgestelde theoretisch kader aansluitend was voor dit onderzoek. Daardoor is er geen nieuwe theoretische informatie meer opgezocht of verwerkt.

6.4 Feedback van de opdrachtgever

De contactmomenten met opdrachtgever zijn door de coronamaatregelen anders verlopen dan gepland. Weliswaar heeft de student feedback ontvangen op concept inleiding, maar op het onderzoeksvoorstel helaas niet. Echter, was de ontvangen feedback wel bruikbaar voor het onderzoeksvoorstel. Desondanks heeft het mij niet belemmerd om verder te gaan met dit onderzoek. De feedback van opdrachtgever bevindt zich in bijlage één.

6.5 Bespreking onderzoeksproces en eigen onderzoeksgedrag

De titel van langstudeerder heeft niet altijd een motiverende werking op mij gehad. Daarnaast moest ik op zoek naar een nieuw praktijkonderzoek omdat vanwege COVID-problematiek het niet haalbaar was om verder te gaan met mijn vorige onderzoek. Tijdens een teamvergadering heb ik zowel mijn ideeën gedeeld, maar heb ik ook om input gevraagd van mijn collega's om mee te denken over probleemstelling waar wij in de praktijk tegenaan lopen. Er was niet veel input, maar de input die er was heb ik met mijn begeleidend docent besproken. Vervolgens samen gebrainstormd waardoor ik weer gemotiveerd raakte om er voor de volle honderd procent voor te gaan. Ik werd intrinsiek gemotiveerd, waardoor extrinsieke motivatie minder nodig was. Echter, bleek het een lastige literatuurstudie te zijn, omdat er maar weinig wetenschappelijke literatuur bruikbaar was voor mijn onderzoek rondom motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Zo heb ik mijn professionele netwerk aangeschreven om meer input te krijgen. Echter, was deze input ook niet altijd relevant.

Vanwege COVID en RIVM-maatregel was ik genooddaakt om interviews af te nemen met behulp van videobellen. Ter voorbereiding op de interviews had ik de vragen van te voren naar de respondenten toegestuurd, zodat zij alvast hierover konden nadenken. Voordat het interview startte heb ik nogmaals uitleg gegeven over het onderzoek en belang van hun inbreng. Ik heb een kritische en open houding aangenomen. Tijdens het eerste interview heb ik wel ervaren dat ik het moeilijk vond, indien een respondent een vraag niet goed begreep om deze te verduidelijken. Ik vond het lastig om geen suggestieve vragen te stellen en heb getracht om sociaal wenselijke antwoorden zoveel mogelijk te beperken. Bovendien wilde ik ten alle tijden voorkomen dat een respondent mijn visie kreeg en hierop het antwoord zou afstemmen. Vervolgens heb ik moeilijke vragen toegelicht met diverse voorbeelden. Ik ben kritisch naar mijzelf geweest door na ieder interview te vragen hoe ze het hebben ervaren en of ze nog feedback hadden voor mij. Alle respondenten gaven aan het prettig te vinden dat er naar hun wensen, behoeften en interesses werd gevraagd. Ze voelden zich serieus genomen. De resultaten laten zien dat zij zowel eerlijk als kwetsbaar durfden te zijn over dit gevoelige onderwerp naar mij toe.

Bovendien kan ik met zekerheid zeggen dat ik mijzelf ben tegengekomen tijdens dit praktijkgericht onderzoek. Enerzijds als onderzoeker en anderzijds als persoon die ook deel uitmaakt van de LHBTI-community. Daardoor heb ik weliswaar meer verdieping en bewustwording gekregen, maar heeft het ook frustraties opgeleverd. Immers wilde ik iets goeds neerzetten, maar ik merkte dat de lat te hoog lag. Dit leidde regelmatig tot stress, waardoor ik werd ontmoedigd. Daarnaast vond ik het lastig om mijn onderzoek niet te groot te maken en de randzaken weg te laten. Het concreet en bondig houden was voor mij altijd al een grote uitdaging, aangezien er uit het veldwerk veel interessante aspecten naar voren kwamen. Door steeds opnieuw de onderdelen te beoordelen naar relevantie en irrelevantie informatie is het mij uiteindelijk gelukt om onderzoeksverslag bijna volgens de richtlijnen te schrijven. Echter, is er is dit hoofdstuk wel afgeweken van de gekaderde richtlijnen met betrekking tot het aantal pagina's, maar dat betreft naar mijn inziens relevante informatie die nodig is voor het onderzoek. Ondanks dat het gehele proces moeizaam is verlopen, is het mij toch gelukt om dit onderzoek positief af te ronden. Ten slotte heeft het geleid tot bruikbare aanbevelingen aan de opdrachtgever. Ik heb het gevoel dat het onderzoek echt iets kan bijdragen voor LHBTI-community voor mensen met een licht verstandelijke beperking.

7. Aanbevelingen

In dit hoofdstuk worden aanbevelingen gedaan naar de opdrachtgever, welke mogelijk een bijdrage kunnen leveren aan de oplossing van het vastgestelde praktijkprobleem

7.1 Aanbeveling één: [Nieuwe activiteiten organiseren](#)

Uit het onderzoek is gebleken de organisatoren te weinig op de hoogte waren van interesses, wensen en behoeften van de deelnemers. Dit is volgens de respondenten te verwijten dat er door de organisatoren te weinig is gevraagd waar de deelnemers behoefte aan hadden. Zij hebben aangegeven welke activiteiten wenselijk zijn waardoor motivatie wordt vergroot van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. Ondanks dat het geen garantie geeft dat deelnemers structureler zullen komen, is het van belang om gehoor te geven aan de wens tot het realiseren van nieuwe activiteiten die meer aansluiten bij de interesses, behoeften en wensen van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking waardoor de motivatie vergroot zal worden om wel te komen.

Dit zijn de nieuwe activiteiten die uit het onderzoek benoemd zijn:

- creatieve activiteiten:
 - knutselen, diamond painting, kaarten maken, handlettering en gedichten schrijven. Waarvan sommige creatieve activiteiten langer mogen duren, dan na een keer af te zijn.
- actieve activiteiten:
 - bingo, taarten of iets anders bakken, samen koken, naar de bioscoop gaan.
 - buitenactiviteiten: samen wandelen, wandeling in combinatie met een foto-opdracht, in de stad iets drinken op het terras en buitenspelletjes.
- educatieve activiteiten:
 - gast sprekers uitnodigen om te praten over geaardheid en genderidentiteit.
 - thema of onderwerp behandelen: thema's lopen uiteen op gebied van geaardheid, omgaan met discriminatie, genderidentiteit, zelfbeeld en meer vertrouwen krijgen.
 - andere thema's of onderwerpen zijn fotografie, planten of over een stad.
- Overige activiteiten zijn om bijvoorbeeld samen naar Gayparade of de Efteling te gaan. Tevens zou iemand graag yoga willen doen om haar gedachten te kunnen verzetten en te ontspannen met elkaar op een andere manier.

Er kan gekozen worden om na een activiteit, deze activiteit met elkaar te evalueren door na te gaan hoe deze activiteit ervaren is en waar eventueel nog aanpassingen opgemaakt dienen te worden. Daarnaast kan ook gekozen worden om per kwartaal of halfjaar de bijeenkomsten te evalueren. Dit is afhankelijk van wat wenselijk is voor de deelnemers. Het evaluatieproces kan een bevorderde werking hebben op deelnemers waardoor zij zich meer betrokken en meer serieus genomen voelen. Dit kan leiden tot meer intrinsieke motivatie, omdat zij deze activiteiten leuker en/of interessanter vinden waardoor zij structureler naar een bijeenkomst van Café Rainbow komen.

7.2 Aanbeveling twee: [Maatjestaak, maatjesrol, maatjesactiviteit of maatjesproject](#)

Uit het onderzoek blijkt dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking de behoefte hebben om meer betrokken te worden waardoor zij meer verbinding gaan voelen met Café Rainbow. Hierdoor zou intrinsieke motivatie toe kunnen nemen en daardoor is er minder extrinsieke motivatie nodig. Aansluitend op deze wens wordt de aanbeveling gegeven om gehoor te geven aan de wens om LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking een verbindende rol of taak uit te laten voeren bij Café Rainbow. Om dit te realiseren, zouden de volgende stappen genomen kunnen worden. In de eerste plaats is het van belang dat een activiteit, taak of rol door de deelnemer wordt uitgevoerd waar degene plezier aan beleeft. Daarnaast is het wenselijk om dit samen met bijvoorbeeld een maatje bij Café Rainbow te doen. Dit zou een versterkend effect op elkaar kunnen hebben, waarbij ze elkaar kunnen motiveren en stimuleren. Daarnaast dragen zij gedeelde verantwoordelijkheid voor de kans van slagen van deze activiteit, taak of rol die zij samen vervullen. In de tweede plaats is het wenselijk dat deze maatjes samen een plan van aanpak maken en deze bespreken met de organisatoren van Café Rainbow. Concreet betekent dit wie, wat, waar, wanneer en hoe gaat uitvoeren. Dit zou zowel de autonomie en

verbondenheid van de deelnemers vergroten. Hierbij is een goede afstemming wenselijk met de organisatoren waarbij de organisatoren autonomie ondersteunend zijn door een coachende functie aan te nemen en de uiteindelijke eindverantwoordelijkheid dragen. Dit draagt niet alleen bij aan verbondenheid met elkaar, maar ook aan gevoelens van zelfcompetentie. Hierdoor zal het welbevinden van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking vergroot worden. Hierbij is het wenselijk dat de evaluaties plaatsvinden onder begeleiding van de ervaringsdeskundige en een coach van Café Rainbow. Zodat er tips en tops aan elkaar gegeven kunnen worden. Bovenstaande kan bijdragen aan duurzame verbinding met deelnemers onderling en deelnemers met Café Rainbow.

7.3 Aanbeveling drie: Door verbinding verbonden

Een bijdrage en/of Café Rainbow lidmaatschap

Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat het een positieve werking zou kunnen hebben op de motivatie van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking als er een bijdrage of lidmaatschap komt voor Café Rainbow. Daardoor wordt een deelnemer extrinsiek gemotiveerd om structureler naar Café Rainbow te komen. Hierdoor kan er een gedragsverandering plaatsvinden omdat zij toch al betaald hebben voor een bijeenkomst of lidmaatschap en daardoor besluiten om toch te komen. Bij deze derde aanbeveling is het in de eerste plaats van belang om gezamenlijk een bijdrage te bepalen, wat iemand zou willen betalen per keer of periode.

In de tweede plaats een aanbeveling voor het Café Rainbow lidmaatschap, dat LHBTI'er met een licht verstandelijke beperking ook lid wordt van Café Rainbow eventueel inclusief een cadeau. Dit kan bijvoorbeeld een workshop/training of een nieuwsbrief zijn die minimaal twee keer per jaar verschijnt. Hierbij kunnen de deelnemers bij betrokken worden door deze met elkaar te gaan maken. Daarnaast kan dit gekoppeld worden aan een ledenvergadering. Deze ledenvergadering zou er als volgt uit kunnen zien:

1. Opening
2. Mededelingen
3. Ingekomen stukken
4. Vaststellen notulen
5. Vaststellen agenda
6. Discussiepunten en evaluatiepunten, bijvoorbeeld: activiteiten, wat gaat goed, wat kan beter, wederzijdse verwachtingen, taken/rollen, lidmaatschap enzovoorts
7. WVTTK (Wat Verder Ter Tafel Komt)
8. Rondvraag
9. Afsluiting
10. Deze ledenvergadering zou minimaal twee keer per jaar kunnen plaatsvinden. LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking kunnen hierin een actieve rol/taak vervullen. Daarnaast kan het houden van een ledenvergadering betrokkenheid vergroten.

In de derde plaats een aanbeveling voor het organiseren van een netwerkbijeenkomst. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking meer steun en acceptatie zouden willen ervaren vanuit hun netwerk. De contacten die er nu zijn, zouden volgens de deelnemers verbeterd mogen worden. Een aanbeveling is daarom om een 'Roze Meeneem Middag' te organiseren. Neem gezellig iemand mee uit het netwerk. Op die manier kunnen deelnemers, familieleden, vrienden, begeleiders/professionals enzovoorts elkaar ontmoeten in een informele sfeer. Hierdoor kan er gewerkt worden aan versterking van de relatie. Door samen leuke activiteiten te organiseren komt ook het netwerk van de deelnemers met elkaar in contact. Dit kan leiden tot meer betrokkenheid met elkaar en dat deelnemers extrinsiek meer gemotiveerd kunnen worden door hun netwerk doordat zij zelf hebben ervaren wat Café Rainbow voor een deelnemer betekend. Deze 'Roze Meeneem Middag' zou minimaal twee keer per jaar kunnen plaatsvinden. Hierdoor worden LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking zichtbaarder in de samenleving.

In de vierde plaats een aanbeveling om een informatiefolder te ontwikkelen voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking en hun netwerk. Een informatiefolder kan helderheid bieden aan LHBTI'ers met

een licht verstandelijke beperking, het sociaal en professioneel netwerk van deze doelgroep en zorg- en welzijnsorganisaties over informatie over LHBTI-community, wat bijeenkomsten van Café Rainbow inhouden, ervaringen van zowel de deelnemers, ervaringsdeskundige als iemand uit het sociaal netwerk van de deelnemer. Daarnaast zou er een link toegevoegd kunnen worden met beeldmateriaal dat bijvoorbeeld iemand zijn ervaringen deelt (anoniem in beeld gebracht vanwege AVG-wet) en dat de locatie in beeld komt. Beeldmateriaal versterkt zowel een verhaal en het kan van toegevoegde waarde zijn voor mensen met een beperking en drempelverlagend effect hebben.

Bovendien zou een informatiefolder drempelverlagend kunnen werken voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking:

- Het kan als leidraad gebruikt worden om een gesprek aan te gaan met het netwerk om meer steun en acceptatie te ontvangen.
- Meer zichtbaar te worden bij verschillende zorg- en welzijnsorganisaties waar LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking wonen en/of dagbesteding afnemen.
- Met deze informatiefolder zou Café Rainbow op een laagdrempelige manier meer bezoekers kunnen aantrekken waardoor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking zichtbaar worden en kunnen participeren in deze inclusieve samenleving.

7.4 Aanbeveling vier: Interventies

Extrinsieke motivatie leidt tot gedragsverandering. Een hulpverlener speelt hierbij een belangrijke verbindende rol. Uit het onderzoek blijkt LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking vaak extrinsiek gemotiveerd moeten worden om te kunnen participeren. Om kwaliteit van begeleiding te vergroten en te waarborgen zouden deze interventies passend kunnen zijn voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking, namelijk:

- Vanuit organisatie Rainbow standaard een persoonlijke herinnering doorgeven wanneer er een bijeenkomst is. Dit kan in de vorm van een bericht via Messenger, WhatsApp, persoonlijk één op één contact of een groepsapp aanmaken, mail of een persoonlijk telefoontje van ervaringsdeskundige van Café Rainbow. Daarnaast is het raadzaam om meer structuur aan te brengen en acties/handelingen te herhalen waardoor het meer gaat beklijven bij deze doelgroep, want herhaling op vaste dagen geeft meer structuur. Dit zou kunnen betekenen dat deze doelgroep minder afhankelijk wordt van de hulpverlener waardoor minder extrinsieke motivatie nodig is en hierdoor intrinsieke motivatie toe gaat nemen.
- Vanuit deelnemers onderling een herinnering wanneer er een bijeenkomst is door bijvoorbeeld een groepsapp via WhatsApp aan te maken of gebruik te maken van een telefooncirkel. Dus wanneer er een bijeenkomst is, dat degene die bovenaan staat belt met de volgende. Vervolgens belt nummer twee de volgende et cetera. Een telefooncirkel en een WhatsAppgroep hebben daarnaast ook nog een sociale kant. Het helpt om eenzaamheid tegen te gaan. Bovendien kan het een stimulerende en motiverende werking hebben op elkaar om naar Café Rainbow te komen.
- Scholing met betrekking tot motiverende gespreksvoering en Zelfdeterminatie Theorie voor de ervaringsdeskundige en een coach van Café Rainbow. Deze scholing zou kunnen bestaan uit onder andere motiverende gespreksvaardigheden die gericht zijn op zowel zelfredzaamheid van de deelnemers (competentie) als deelnemers stimuleren en in hun kracht zetten (autonomie-ondersteunend zijn), maar ook handvatten over het aangaan van een duurzame werkrelatie (verbondenheid) en het innemen van eigen positie.

Bibliografie

- Akwa GGZ. (2020, September 3). *Psychische stoornissen en zwakbegaafdheid (ZB) of lichte verstandelijke beperking (LVB)*. Opgehaald van Website van GGZ Standaarden: https://www.ggzstandaarden.nl/uploads/pdf/project/project_a4a4c885-a307-46a1-8bf3-d01e46e10895_psychische-stoornissen-en-zwakbegaafdheid-zb-of-lichte-verstandelijke-beperking-lvb__authorized-at_25-01-2018.pdf
- Baarda, B. (2014). *Dit is onderzoek!* (2e ed.). Groningen/Houten: Noordhoff Uitgevers.
- COC Nederland. (2014, November 27). *COC lanceert website voor LHBT's met verstandelijke beperking*. Opgeroepen op Oktober 2020, van Website van COC Nederland: <https://www.coc.nl/jouw-belangen/coc-lanceert-website-voor-lhbts-met-verstandelijke-beperking>
- College voor de rechten van de mens. (2017). *VN-verdrag handicap in Nederland 2017*. Den Haag: Collega voor de rechten van de mens.
- De Bil, P. (2011). *Onderzoek in 15 stappen*. Amsterdam: Uitgeverij Boom/Nelissen. Opgeroepen op 2020
- De Jong, M. J. (2015). *Zelfdeterminatie theorie bij mensen met een lichte verstandelijke beperking*. Tilburg: Tilburg University.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2004). *Handbook of Self-Determination Research*. Suffolk: Boydell & Brewer Ltd.
- Delmée, L., & Linschoten, M. (2020, Augustus 27). *Handleiding Een ontmoetingsgroep voor LHBTI's met een (licht) verstandelijke beperking*. Opgeroepen op September 2020, van Website van Kennisplein gehandicaptensector: <https://www.kennispleingehandicaptensector.nl/gehandicaptensector/media/documents/Thema's/Inclusie/handleiding-lhbt.pdf>
- Eggink, E., Woittiez, I., & De Klerk, M. (2020). *Maatwerk in meedoen*. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau. Opgeroepen op December 11, 2020, van <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2020/12/03/maatwerk-in-meedoen>
- Felten, H. (2013, Februari 26). *LHBT-jongeren: van kwetsbaar tot weerbaar*. Opgeroepen op Januari 4, 2021, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/artikel/lhbt-jongeren-kwetsbaar-tot-weerbaar>
- Felten, H., & Boss, E. (2014). *Niet alleen anders*. Opgeroepen op Oktober 2020, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/publication-attachment/Niet-alleen-anders-Gids-voor-professionals%20%5BMOV-3600327-1.0%5D.pdf>
- Felten, H., & Boss, E.-M. (2019). *Feiten en cijfers LHBTI op een rij*. Opgeroepen op September, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2019-10/Handreiking-LHBTI-emancipatie-Feiten-en-cijfers.pdf>
- Frielink, N. (2017, Maart 17). *Motivation, well-being, and living with a mild intellectual disability: A self-determination theory perspective*. Opgeroepen op Oktober 2020, van Website van Research Tilburg University: <https://research.tilburguniversity.edu/en/publications/motivation-well-being-and-living-with-a-mild-intellectual-disabil>
- Frielink, N., Embregts, P., & Schuengel, C. (2014). *Motiverende gespreksvoering bij mensen met een lichte verstandelijke beperking*. Garant. Opgehaald van <https://www.academiemg.nl/library/downloads/1536829118.2782.pdf>

- Hofman, E. (2019, November 7). *Vrijtijdsbesteding voor mensen met een licht verstandelijke beperking*. Opgeroepen op December 19, 2020, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/artikel/vrijtijdsbesteding-mensen-licht-verstandelijke-beperking>
- Jonger. (2013, Juni 28). *Motiveren van jongeren*. Opgeroepen op December 19, 2020, van Website van Jonger-begeleiding van kinderen en jongeren: <https://jonger.nu/motiveren-van-jongeren/>
- Landelijk Kenniscentrum LVB. (2019). *Wat is LVB?* Opgeroepen op Januari 22, 2020, van Website van Kenniscentrum LVB: <https://www.kenniscentrumlvb.nl/wat-is-lvb/>
- Leijs, L. (2018). Interview met Lindsey Leijs van Café Rainbow. Goes: Anti Discriminatie Bureau Zeeland. Opgeroepen op September 2020, van <https://www.adbzeeland.nl/nieuws/interview-met-lindsey-leijs-van-cafe-rainbow>
- Leijs, L. (2019). Ik wil graag dat mensen zichzelf kunnen zijn. (O. Fonds, Interviewer) Utrecht: Oranje Fonds. Opgeroepen op September 2020, van <https://www.oranjefonds.nl/project/ik-wil-graag-dat-mensen-zichzelf-kunnen-zijn>
- Lepper, M. R., Greene, D., & Nisbett, R. E. (1973). *Undermining children's intrinsic interest with extrinsic reward: A test of the "overjustification" hypothesis*. Stanford University & University of Michigan. Stanford University & University of Michigan: Journal of Personality and Social Psychology. Opgeroepen op Januari 2, 2021, van https://www.researchgate.net/profile/Mark_Lepper/publication/281453299_Undermining_Children's_Intrinsic_Interest_with_Extrinsic_Reward_A_Test_of_the_Overjustification_Hypothesis/links/56107d6b08aec422d115589b/Undermining-Childrens-Intrinsic-Interest-wit
- Meijsen, E. (2020, Maart). *Handreiking voor Gemeenten*. Opgeroepen op September 2020, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/publicatie/lhbtis-verstandelijke-beperking-willen-zichtbaar-zijn>
- Meijsen, E. (2020, Mei 29). *LHBTI's met een verstandelijke beperking willen zichtbaar zijn!* Opgeroepen op September 2020, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/publicatie/lhbtis-verstandelijke-beperking-willen-zichtbaar-zijn>
- Microsoft. (2021). *Vergader, chat, bel en werk samen, allemaal op één plek*. Opgeroepen op Januari 15, 2021, van Website van Microsoft Teams: <https://www.microsoft.com/nl-nl/microsoft-teams/group-chat-software>
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2018, Juni 1). *Programma, VN-verdrag onbeperkt meedoen!* Den Haag: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Opgeroepen op Januari 22, 2020, van Website van De Rijksoverheid: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2018/06/01/programma-vn-verdrag-onbeperkt-meedoen>
- Pierik, C. (2014, Juli 30). *LHBT-jongeren zijn niet alleen anders*. Opgeroepen op Januari 3, 2021, van Website van Movisie: <https://www.movisie.nl/artikel/lhbt-jongeren-zijn-niet-alleen-anders>
- Rijksoverheid. (2021, Januari 12). *Persconferentie coronavirus 12 januari: lockdown tot en met minimaal 9 februari*. Opgeroepen op Januari 2021, van Website van Rijksoverheid: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/coronavirus-covid-19/vraag-en-antwoord/persconferentie-coronavirus-12-januari-lockdown-tot-minimaal-9-februari>

- Van Dam, A. (2008). *Motivatatie van mogelijkheden bij moeilijke mensen*. (N. Mulder, Red.) Houten: Bohn Stafleu van Loghem.
- Van Diggelen, B., & Van der Hout, E. (2015, December). *Hulpverlening en motivatie bij (jong)volwassenen functionerend op een licht verstandelijk beperkt niveau*. Opgeroepen op Oktober 2020, van Website van Researchgate:
https://www.researchgate.net/profile/Bas_Van_Diggelen/publication/314295030_Hulpverlening_en_motivatatie_bij_jongvolwassenen_functionerend_op_een_licht_verstandelijk_beperkt_niveau/links/58c01274a6fdcca74cff0962/Hulpverlening-en-motivatatie-bij-jongvolwassene
- Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland. (2015). *Competentieprofiel (SG)LVB*. Utrecht: Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland. Opgeroepen op December en Januari 2020
- Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland. (2020). *Feiten en cijfers in de gehandicaptenzorg*. Opgehaald van Website van: <https://www.vgn.nl/feiten-en-cijfers-de-gehandicaptenzorg>
- Verhoeven, N. (2018). *Wat is onderzoek?* Amsterdam: Boom uitgevers. Opgeroepen op 2020
- Witvliet, M., Snijdwint, M., Bertling, L., Kaal, H., & Van Scheppingen, L. (2015). *Het belang van de relatie*. Regioplan Beleidsonderzoek, het lectoraat LVB en jeugdcriminaliteit van de Hogeschool Leiden. Amsterdam: Regioplan Beleidsonderzoek. Opgehaald van
<https://www.kennispleingehandicaptensector.nl/gehandicaptensector/media/documents/Cli%3%abntgroepen/Licht%20verstandelijke%20beperking/rapport-regioplan-hogeschool-leiden.pdf>
- Zonder Stempel. (2020). *Bijeenkomsten*. Opgeroepen op September 2020, van Website van Zonder Stempel: <https://zonderstempel.coc.nl/bijeenkomsten/>

Bijlagen

Bijlage 1 Feedbackverslag opdrachtgever

Feedback L. Nuyten op Onderzoeksverslag Ontmoetingscafé Rainbow B. Oreel

Feedback onderzoeksverslag algemeen

1. Inleiding

Een extra aanvulling op de inleiding over de rol of positie van LFB op Café Rainbow:

LFB Goes was destijds één van de initiatiefnemers bij het opzetten van Ontmoetingscafé Rainbow. Ook vanuit een zorgaanbieder was er betrokkenheid.

Het is geen project want dan zou er sprake zijn van financiering middels subsidie en is er altijd sprake een start- en einddatum.

Ontmoetingscafé Rainbow is geen vaste dienst of aanbod van LFB maar we sluiten aan bij het initiatief wat bij de opstart door ervaringsdeskundige (e.d.) Leijs werd genomen.

Wij faciliteren dit initiatief vanuit LFB en gezien een psychische kwetsbaarheid van e.d. Leijs is het belangrijk dat er een coach vanuit LFB aanwezig is. We hebben een ondersteunende rol voor e.d. Leijs maar zijn geen hulpverleners voor de deelnemers.

Ontmoetingscafé Rainbow moet meer gezien worden als een lotgenotengroep net zoals LFB een Vereniging is dóór en vóór mensen met een verstandelijke beperking.

Het doel van het onderzoek is om inzichten te krijgen in de motivatie van de LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking. (Ivb) Zoals ik al eerder aan heb gegeven is daar de rol van hulpverleners mijns inziens van minder geschikt belang in, als het de rol van coach LFB betreft.

De motivatie om deel te nemen aan Café Rainbow is inderdaad dé kern van het praktijkonderzoek.

Onderzoeksvraag zoals geformuleerd in het onderzoeksverslag is helder en duidelijk.

Zo ook de deelvragen die daar uit voortkomen.

Ik had zelf eerder in het proces aangegeven graag nog een andere vraag in het onderzoek mee te nemen. Die zie ik verder niet terugkomen en ik denk dat je hier, vast met goede reden, voor gekozen hebt dit niet te doen. Ik vind het persoonlijk jammer!

Misschien nog onderzoeksvraag overwegen om helderheid te krijgen of het faciliteren van Café Rainbow bijeenkomsten vanuit LFB meer aanbod- dan/ of vraaggericht is? En hoe staat dat in verhouding tot zelfbeschikking? (Of eigen kracht, eigen initiatief, empowerment) (ZDT)

2. Theoretisch kader

Het onderzoeksverslag over ontmoetingscafé Rainbow geeft een duidelijk overzicht en weergave van het onderzoek.

Het theoretisch kader en de opbouw wordt overzichtelijk weergegeven waarmee Bina laat zien kennis te hebben genomen van de diverse theoretische kaders die belangrijk zijn om je in te verdiepen en rekening mee te houden in het onderzoek.

Extra interessant om te lezen zijn de belemmerende factoren voor LHBTI'ers met Ivb, intrinsieke en extrinsieke motivatie.

3. Methode

Hoe onderzoeksstrategie er uitzag, je te werk bent gegaan en welke methodologie je hebt gebruikt is stapsgewijs goed voorbereid, uitgewerkt en toegelicht.

4. Resultaten

Het verloop van het onderzoek en eventuele bijstellingen zijn duidelijk.

De belangrijkste resultaten zijn interessant maar veel is ook herkenbaar om te lezen. Niet heel veel nieuwe topics komen er in naar voren maar het is nu duidelijk aangegeven vanuit de respondenten zelf. Dat is belangrijk.

Soms toch ook enigszins verbaasd omdat het ook over uitgesproken verwachtingen gaat waarvan we ons op een later moment echt af moeten vragen of dit allemaal reëel is en valt onder de aanvankelijke opzet van Café Rainbow. Maar er zijn ook punten en aanbevelingen waar we zeker later iets mee kunnen!

Persoonlijk vind ik de groep respondenten klein en ik vraag me af of de opbrengst en uitkomst daardoor representatief genoeg is?

Daarnaast had je helaas ook nog te maken met situatie van overmacht vanwege corona en moesten de interviews via beeldbellen plaatsvinden. Er was inderdaad geen andere mogelijkheid en fijn dat het zo was op te lossen. Ik denk dat er wel belangrijke informatie verloren gaat in de waarneming van non-verbale communicatie. En zeker als bij één van de respondenten er geen beeld was vanwege camera die stuk was.

5. Conclusie

Beschrijving van de conclusies van het onderzoek door beantwoording van de deelvragen en centrale onderzoeksvraag, gebaseerd op de basis van de onderzoeksresultaten.

Beantwoording deelvragen

Welke behoeften hebben LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten aanzien van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Goed dat middels onderzoek ook de uitkomst is en dit bevestigt als wat we eerder eigenlijk al wisten.

Wat zijn belemmerende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

De belemmerende factoren voor deelnemen aan activiteiten t.b.v. Café Rainbow zijn herkenbaar. Deze belemmeringen gelden eigenlijk ook voor deelname aan andere activiteiten en is niet specifiek voor Café Rainbow.

Wat zijn intrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Meer bijeenkomsten, gedeelde verantwoordelijkheid en eigen taken kort samengevat.

Wat zijn extrinsieke motiverende factoren voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking ten behoeve van Café Rainbow om deel te nemen aan activiteiten?

Vaker motiveren en stimuleren om ergens heen te gaan is kenmerkend voor veel deelnemers. Dit is ook niet specifiek voor LHBTI'ers met LVB, en geldt voor veel activiteiten in algemeenheid. Nieuwe optie; contributie betalen.

Wat is de rol van een hulpverlener in het motiveren en beter aan kunnen sluiten bij de behoeften van LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking?

Meer motiverende gespreksvoering toepassen van de hulpverlener.

Beantwoording centrale onderzoeksvraag

Welke aspecten zijn bepalend in de motivatie voor LHBTI'ers met een licht verstandelijke beperking om structureel deel te nemen aan groepsactiviteiten van ontmoetingsplek café Rainbow, LFB Sterkplaats Goes?

De uitkomsten van deze centrale vraag komt uitgebreid en uitgewerkt terug bij aanbevelingen. Bij dat onderdeel zal ik dan ook uitgebreider reageren. Wel merk ik hier bij op dat we met de uitkomsten ook weer goed moeten kijken naar doel, opzet en verwachtingen van Café Rainbow en wie 'eigenaar' zijn van Café Rainbow. Het eigenaarschap!

6. Discussie

Duidelijke uiteenzetting en verantwoording, en heb ik verder niets aan toe te voegen.

Ik heb even een stukje ingevoegd vanuit je verslag met een opmerking erbij van mij:

6.4 Feedback van de opdrachtgever

De contactmomenten met opdrachtgever zijn door de coronamaatregelen anders verlopen dan gepland. Weliswaar heeft de student feedback ontvangen op concept inleiding, maar op het onderzoeksvoorstel helaas niet. Echter, was de ontvangen feedback wel bruikbaar voor het onderzoeksvoorstel. Desondanks

heeft het mij niet belemmerd om verder te gaan met dit onderzoek. De feedback van opdrachtgever bevindt zich in bijlage één.

Jammer dat je dit zo beschrijft Bina. Ik heb je in een eerdere fase uitgebreid feedback gegeven en daar heb ik nooit meer op gehoord wat je er aan had of wat je er van zou gaan gebruiken. Ik heb ook meerdere keren gevraagd hoe het er mee stond en dat ik graag terug hoorde of kon lezen hoe je had verwerkt van wat ik jou had teruggegeven.

In januari heb in een nieuw onderzoeksverslag ontvangen maar dit was toen ook al ingediend dus ik heb het gelaten. Vanwege Corona was beeldbellen in Teams een prima optie geweest om bij te praten over de voortgang van je onderzoek of waar je tegen aanliep. Het is van jouw kant stil gebleven terwijl ik denk dat het initiatief bij jou mag liggen.

7. Aanbevelingen

Er zijn vier aanbevelingen gedaan naar opdrachtgever.

Ik heb er kort op gereageerd en ik denk dat er zeker goede bruikbare aanbevelingen en ideeën tussen zitten. Eerlijk gezegd niet allemaal even bruikbaar maar wel goed in meegedacht.

Ik mis wel een duidelijke aanbeveling over welke aspecten bepalend zijn om structureel deel te gaan of blijven nemen aan groepsactiviteiten van Café Rainbow. Dat was de centrale onderzoeksvraag. Misschien is de uitkomst wel van het onderzoek dat die aspecten moeilijk te vinden zijn en dat dit tevens te maken heeft met de disharmonie en disbalans van intrinsieke en extrinsieke motivatie van mensen met verstandelijke beperking?

Aanbeveling 1: Nieuwe activiteiten organiseren.

Creatief, actief, educatief en overig zoals Gayparade of Efteling

Uit onderzoek kwam naar voren dat organisatoren te weinig op de hoogte waren van de interesses, wensen en behoeften van de deelnemers. Vandaar de aanbeveling 1.

Ik kan me vinden in het samen bedenken van nieuwe activiteiten maar we moeten ons als LFB af blijven vragen wat het doel en de verwachtingen zijn. LFB faciliteert Café Rainbow belangeloos met beperkt aantal uren maar het is geen vast dienstenaanbod waarvoor wij verantwoordelijk zijn. Daarnaast moeten we helder houden welk raakvlak de activiteiten hebben met Café Rainbow. Het is begrijpelijk dat bepaalde activiteiten leuk zijn om samen te doen maar kunnen wij niet ondersteunen of faciliteren. Duidelijk raakvlak met LHBTI weer wel.

Aanbeveling 2: Maatjestaak, maatjesactiviteit of maatjesproject

Erg leuk en goed idee waarmee er tevens een motiverende stimulans is om naar Café Rainbow te gaan. Voorbereiding van eigen taken en verantwoordelijkheid kan prima samen en met steun van een maatje is het ook beter uit te voeren. Tevens kan het extra stimulerend en motiverend werken.

Aanbeveling 3: Door verbinding verbonden

- a. Een eigen bijdrage en/ of Café Rainbow lidmaatschap
- b. Voor café Rainbow lidmaatschap inclusief cadeau. Koppelen aan ledenvergadering etc.
- c. Organiseren van netwerkbijeenkomst zoals bijvoorbeeld twee keer per jaar een 'Roze Meeneem Middag'!

a. en b.

Voor een eigen bijdrage of Café Rainbow lidmaatschap te gaan regelen komt meer bij kijken. Je moet dan een officiële vereniging worden met statuten, inschrijven Kamer van Koophandel etc. Een kostbaar en ingewikkeld gebeuren om het te laten regelen.

Wie wil dit op zich nemen en wil daar verantwoordelijk voor zijn?

Dit valt buiten de verantwoordelijkheid van de LFB om te doen.

Daarmee valt ook een lidmaatschap, cadeau en vergaderstructuur volgens officiële ledenvergadering af.

Wat kan dan wel?

Je zou de deelnemers een kleine vrijwillige bijdrage kunnen vragen voor als ze komen.

Toen we zijn gestart met de oprichting van Café Rainbow is samen met de deelnemers afgesproken wie wat zou willen doen. Zowel voor bepaalde activiteiten als verantwoordelijke taken. Er was zelfs iemand die de website ging bijhouden. Helaas is door het grote verloop en onvoorspelbare aspect van wel of niet meer komen het meeste weer vervallen. Dat geeft misschien wel precies het spanningsveld weer tussen de intrinsieke en extrinsieke motivatie.

c.

'Roze Meeneem Middag' is een heel erg leuk idee. Dit zou eventueel ook nog gecombineerd kunnen worden met **aanbeveling 2 – Maatjestaak, maatjesactiviteit of maatjesproject**.

Aanbeveling 4: Interventies

a. Toepassen van motiverende gespreksvoering door coach Rainbow. (hulpverlener)

b. Vanuit Café Rainbow standaard persoonlijke herinnering middels verschillende contactmogelijkheden door ervaringsdeskundige Café Rainbow.

c. Vanuit deelnemers onderling een herinnering.

Het is goed om de interventies te beschrijven.

a. De rol van de hulpverlener is belangrijk maar in de opzet van hoe LFB het Café Rainbow faciliteert is de rol van ervaringsdeskundige ondersteunen belangrijker dan zelf als hulpverlener aan de slag te gaan. Café Rainbow is een lotgenoten groepsbijeenkomst en daarin nemen we als coaches een andere rol.

Het kan een aanbeveling zijn om de deelnemers mee te laten denken hoe zij hun eigen begeleiders van de woonlocatie of organisatie meer kunnen betrekken in motiverende gespreksvoering?

b. en c. Goed over te nemen voor zover dat nog niet gebeurt.

Plaats en datum:

Goes, 4 mei 2021

Handtekening opdrachtgever:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Lian Nuyten', written over a horizontal line.

Lian Nuyten

Vereniging LFB, STERKplaats Goes

Bijlage 2 Feedback ontvangen van de ervaringsdeskundige en organisator Café Rainbow

Aanbevelingen café Rainbow

Ik vind de aanbevelingen heel duidelijk en goed toe te passen bij café Rainbow.
Ik kan hier zeker mee aan de slag!
Vooral nieuwe en passende activiteiten verzinnen.
We zouden zeker met een maatje kunnen werken en eventueel de deelnemers zelf een bijeenkomst laten organiseren waar hun interesse in hebben met ondersteuning van Lindsey.
Ook is het goed om nog eens te kijken naar een lidmaatschap hierdoor kunnen we mensen lid maken en ook meer organiseren en doordat ze lid zijn blijven de deelnemers misschien ook komen
Ik denk dat deze aanbevelingen zeker wat bieden voor in de toekomst van Café Rainbow.
Ik ga zeker met verschillende activiteiten aan de gang zoals meer passende activiteiten die voor iedereen toegankelijk is.
Lid maatschap spreek mijn heel erg aan omdat mensen dan echt verbonden blijven met café Rainbow en er daardoor financieel ook meer mogelijk gaat zijn als iedereen een bepaald bedrag per jaar betaald.
Ik vind het super aanbevelingen ik ga hier zeker mee aan de slag.

100% Feedback geven aan Microsoft



Lindsey Leijds
Di 4-5-2021 14.02 uur
Aan: Bina Oorel

 **Aanbevelingen café Rainbow....**
13 kB

Hoi Bina

Ik heb hier mijn stukje over de aanbevelingen als je nog aanvulling ergen op wil hebben geef het dan maar aan dan ga ik kijken of ik het nog kan verduidelijken

met vriendelijke groet,

Lindsey Leijds
[Ervaringsdeskundige LFB Goes](#) | [ma di do vrij](#)

E.L.leijds@lfb.nu



Bijlage 3 Transcript

Transcript	
Naam interviewer	Bina Oreel-Huijers
Initialen respondent	LK
Datum interview	21 januari 2021
Tijdstip	13.30 uur
Geslacht	M
Lengte interview	35:59
Onderwerp	Motivatatie LHBTI's met een licht verstandelijke beperking, activiteiten, deelname

Betekenis: I => Interviewer

R => Respondent

Eerst uitleg gegeven over het interview en onderzoek. LK. heeft akkoord gegeven voor opname.

Gesproken tekst (letterlijk)	Open codes
I: Ja, ik denk dat het nu aan is. Uh het onderzoek gaat zeg maar over café Rainbow. En ja, ik vind het belangrijk dat je, zeg maar.. jij bent een trouwe deelnemer uh L.	
R: Ja	
I: En ik wil graag achter komen uh wat bijvoorbeeld goed gaat bij café Rainbow, wat de belemmeringen zijn, welke activiteiten je leuk vindt of in ieder geval waar je heel blij van wordt, maar ook waar je minder blijven hoort.	
R: Ja	
I: En uh het onderzoek gaat ook vooral over motivatie.	
R: Oké	
I: Uhm dus daar ga ik je een aantal vragen over stellen. Het duurt ongeveer... Het ligt er al aan hoe lang we er natuurlijk ook praten. Uhm, ik denk een half uurtje tot drie kwartier	
R: Oké	
I: uhm na ik begin maar gewoon. Heb je nog vragen over?	
R: Nee.	
I: Oké uhm waarom kom je naar café Rainbow?	
R: Om mensen te ontmoeten	
I: En uhm heb je in je netwerk mensen waarover uh je over je uh geaardheid kan praten?	
R Ja.	
I: Heb je ook?	
R: Ja.	
I: Ja. En bij het café Rainbow uhm heb je dat ook?	
R: Ja.	
I: En uhm hoe hoe vind je dat, dat er een ontmoetingsplek als er café Rainbow is?	
R: Vind ik wel fijn, want dan kan je nieuwe mensen ontmoeten. En uhm ik hoop dat in de toekomst een leuke man voor me is. Op die manier kan dat dan.	
I: Ja, want je hebt niet een andere plek waar je uhm nieuwe mensen ontmoet?	
R: Nee.	
I: Of waarvan je denkt als ik jou zo hoor, waar je misschien een relatie uh...	
R: Nee, de mensen die ik zie en spreek zijn allemaal hetero.	
I: Nou,	
R: Dus op dat gebied kan ik er niks mee, zeg maar.	
I: Nee, uhm je zei van ik praat wel eens met mijn netwerk over uhm maar mijn geaardheid. En hoe groot is jouw netwerk?	

R: Niet zo groot. Maar bestaat uit een paar mensen. Ik weet niet precies hoeveel. Uh uh het is denk ik op een hand te tellen.	
I: Oké en uh je ervaart daar wel steun bij, of of juist niet.	
R: Jawel hoor. Ja dat wel	
I: Heel fijn om te horen L.	
R: Ja	
I: En uh hoe weet je bijvoorbeeld dat uh café Rainbow een bijeenkomst heeft?	
R: Ik krijg meestal een email erover. Met de datum en tijd.	
I: Ja. En volg je ons ook op social media?	
R: Nee, dat niet nee. Ik ben daar niet zo handig in.	
I: Oh, oké, dat kan natuurlijk ook hé	
R: Ja	
I: En zou je daar meer handigheid in willen hebben?	
R: Zou wel leuk zijn misschien? Ik weet ook niet zo goed wat je ermee kan met Social Media.	
I: uhm bijvoorbeeld de Facebook of Instagram zitten we, zeg maar ook	
R: Oké	
I: En dan. Ja, wij posten daar wel eens uhm... Ja, wel wekelijks posten wij wel artikelen over de dingen die belangrijk zijn we uh	
R: Ja	
I: uhm en als je naar uh uh... Jij bent best wel vaak naar café Rainbow gekomen hé?	
R: Ja.	
I: Uh welke thema's of onderwerpen vind je leuk?	
R: uh ja ik vind alles leuk. Die maskers leuk, vond ik erg leuk door maskers te maken voor je huid, zeg maar.	
I: hmm	
R: vond ik erg leuk. Gezellig kletsen met elkaar vond ik ook erg leuk. Ik vond het allemaal wel leuk.	
I: En heb je, als je mee kan denken: welke activiteiten die we tot nu toe dat niet hebben gedaan uhm wat zou je bijvoorbeeld leuk vinden?	
R: uhm (even stilte) even denken hoor.	
I: Uhm je kan bijvoorbeeld denken van wat uh... Wat doe je graag in je vrije tijd? Heb je leuke hobby's?	
R: uhm Ik heb niet zoveel hobby's. Ik houd van tweedehandsspullen, dat wel.	
I: hmmm	
R: Ik heb niet zoveel hobbys hoor. Ik uhm... Ik vind winkelen, leuk. Vind ik wel leuk en kringloopwinkels.	
I: Kringloopwinkels. Dus die winkels en winkelen zou je leuk vinden?	
R: Ja.	
I: Zou je dat ook leuk vinden om met de deelnemers te doen?	
R: Ja, hoor. Vind ik wel leuk hoor. Vind ik wel leuk.	
I: En uhm hou je ook van de uh creatieve (praten door elkaar)	
R: ja vind ik ook leuk ja.	
I: activiteiten?	
R: Ja, vind ik ook leuk ja	
I: Wat zou je bijvoorbeeld leuk vinden? Want ik weet dat jij zelf maak jij best mooie dingen zelf?	
R: Ja uhm we kunnen uhm even kijken hoor iets met een stoel ofzo krukje opnieuw moet schilderen ofzo. Ik heb bijvoorbeeld een krukje in de Rainbowvlag gemaakt.	

I: Ja, dat is echt supermooi.	
R: Ja, dat vind ik echt mooi leuk, weet je wel dat moet. Of delfts blauw bijvoorbeeld. Twee poppetjes, niet dan een jongen en een meisje, maar dan twee jongens	
I: Ja.	
R: En je zou sowieso twee meisjes kunnen doen?	
I: Ja.	
R: Snap je? Dat soort dingen.	
I: Dus creatieve activiteiten daar zou je zeker voorkomen naar...	
R: café Rainbow ja ja.	
I: En uhm nu we hebben zeg maar een keer in de maand café Rainbow?	
R: Ja.	
I: Uhm, zou je vaker willen over hoeveel?	
R: jaaa	
I: Hoe vaak zou je het willen?	
R: Ik zou wel vaker willen inderdaad ja. Dat toch wel twee of drie keer in de week in de maand bedoel ik. Of ik elke weekend misschien. Ik weet niet of dat mogelijk is. Maar eens in het weekend zou wel graag naar Rainbow wel willen gaan hoor. Ieder weekend.	
I: Uhm de de dag. Vind je die zaterdag... nu is het zeg maar op een zaterdag. Vind je dat een fijne dag? Of zou je het liever op een andere dag zien?	
R: Ik vind zaterdag een fijne dag ja	
I: Zaterdag vind je een fijne dag?	
R: Ja ja.	
I: En het en het tijdstip?	
R: Dat is een mooi tijdstip. Ja, goeie tijdstip, ja.	
I: Van één tot vier, zeg maar. Als je live is en online is het van één tot half drie.	
R: Ja, vind ik goed.	
I: Vind je goed?	
R: Ja.	
I: Niet te lang of niet te kort?	
R: Nee. Uh nee niet te lang nee. Maar... misschien misschien misschien iets langer, maar ik wil het niet tekort in ieder geval.	
I: Oké	
R: Want je hebt dan genoeg tijd om uh met met elkaar te spreken. En om leuke dingen te zeggen enzo.	
I: Ja.	
R: dat wel ja. Misschien iets langer, maar krijg wel genoeg tijd.	
I: Oké, super. En uhm als je bijvoorbeeld... Je hebt ook een tijdje gehad dat je uh bijvoorbeeld uh niet kwam naar café Rainbow hé?	
R: Ja	
I: Uhm welke belemmeringen heb je dan ervaren om om niet te kunnen komen?	
R: Ja, dan had ik geen geld om maar... voor de taxi of voor de trein.	
I: Oké	
R: Ik had dan anderen dingen gekocht. Dus anderen dngen en dan had ik geen geld voor de trein waardoor ik niet kon komen.	
Ik heb ook andere dingen te doen dus. Vandaar.	
I: Ja	
R: Als ik wel kan komen, dan kom ik zeker hoor.	
I: Ja, want dat is dat is dan voor jou de enige belemmering om uhm	

R: Ja.	
I: Dus dan gaat het eigenlijk om om geldkwestie?	
R: Ja.	
I: Oké. En uhm heb je ook activiteiten waarvan je zegt waar die vind ik helemaal niet zo leuk die die jullie organiseren, daar word ik wat minder blij van.	
R: Dat heb ik nog niet gehad, nee.	
I: Heb je nog niet ervaren? Oké.	
R: Nee, heb ik nog niet ervaren nee.	
I: En wie of wat motiveert jou om naar café Rainbow te komen?	
R: A. (begeleider). Die had het erover.	
I: A.	
R: Ja die eerste keer was het in Vlissingen toen ik er was	
I: hmm. Dat is een begeleider hé van jou?	
R: Wat zeg je?	
I: Dat is een begeleider van jou?	
R: Uhm een invaller.	
I: Oh een invaller.	
R: Ja	
I: oké.	
R: Die viel toen in.	
I: En die heeft jou toen gezegd van heej café Rainbow misschien is dat is wel iets voor jou?	
R: Ja. Toen heeft ie datums doorgestuurd en toen ben ik er naartoe gegaan.	
I: Oké. Want hoelang kom je al bij café Rainbow?	
R: uhm weet ik niet. Twee jaar of drie jaar. In ieder geval de eerste keer was in Vlissingen.	
I: ahh, dat was het begin helemaal. Toen was je erbij. Oké. En hoe heb je dat zo vol kunnen houden dat je naar café Rainbow komt?	
R: uhm (even stilte). Dat kan gewoon, ik heb vrijheden dus. Voor de rest, behalve als dat kan belemmert we niks in feite. Ik kan gewoon. Ik mag het. En uh en ik kan gewoon. J	
I: Ja.	
En heb je bijvoorbeeld hulp nodig vanuit je netwerk om om uhm deel te kunnen nemen aan café Rainbow? Om om d'r naartoe te komen?	
R: Dat niet echt. Ik uh regel gewoon contant geld worden. Wat ik dan nodig heb. En en dan ga ik reizen er naartoe. Met bus en trein. Of ja... bus en trein ga ik.	
I: Ja.	
R: dooe ik zelf	
I: Dus dat regel je eigenlijk allemaal zelf?	
R: Ja.	
I: En uhm je hebt daar, zeg maar dan mensen ontmoeten hé bij café Rainbow? Uhm, heb je met sommige mensen nog contact?	
R: Ja met IA.	
I: Oké.	
R: IA. Ken je IA?	
I: Ja, die ken ik.	
R: Daar heb ik contact mee. Ik heb ze, ik heb ze. Ik heb haar nummer en we Appen elkaar af en toe. En ze is een keer bij mij geweest.	
I: hmmm	
R: super	

I: Dat is leuk.	
R: Ja.	
I: Dat is gezellig. En ga je ook wel eens daarheen?	
R: Nog niet van gekomen, maar ik ben het wel van plan	
I: Oké. Dus dus je hebt wel. Dus heb wel je netwerk al wel een beetje uitgebreid, anders?	
R: Ja, klopt. Ja, ja. Ja.	
I: En uhm als het bijvoorbeeld niet lukt om om te komen hé? Uhm, wat wat zou je dan nodig hebben qua motivatie van iemand? Of uhm andere dingen dat het wel kan lukken voor jou?	
R: Meestal gebeurd het als ik geen geld heb. Want de bus en trein kosten wel wat geld. Voor de rest heb ik niet zo veel nodig hoor.	
I: Nee, en uhm maakt het nog uit voor jou dat of het de locatie Goes is dat het café Rainbow wordt gehouden?	
R: Mij maakt het opzich niet uit. Over paar jaren ga ik verhuizen naar Goes. Dus komt eigenlijk wel goed uit zo.	
I: Oké.	
R: Dan hoef ik niet meer de trein te betalen.	
I: Nee, dat klopt.	
R: Misschien nog wel de bus, maar dat weet ik nog niet zeker. Ligt eraan waar we terecht komen. Maar ik ga naar Goes verhuizen binnen over paar jaar. En dan zouden zou ik nog makkelijker kunnen gaan.	
I: Ja, dat zou wel heel gaaf zijn. Dan kan je je misschien zelfs op de fiets misschien?	
R: Misschien wel. Ja.	
I: Ja.	
R: Ja, ja dat leuk zijn inderdaad ja.	
I: Dat zijn helemaal top zijn en. En uhm over je contacten, heb je net verteld hé met IA. Zou je nog met de andere mensen, met de iemand anders nog contact willen hebben?	
R: Uh ik zou nog wel nog wel contacten willen hebben met mannen.	
I: Ja	
R: Ik uhh uh ja, maar ik heb er nog geen gevonden die wilde.	
I: Nee. Nee. Want uit jouw omgeving ken je voor de rest ook niemand die je die uh nog eens mee zou willen naar Café Rainbow?	
R: uhhh misschien R? Maar of dat mag? Dat weet ik niet.	
I: Oh oké.	
R: Hij heeft hij heeft RM.	
I: Ja.	
R: Maar dan moet ie gebracht worden.	
I: Ja.	
R: En uh en mag niet reizen, alleen. En ik weet niet of dat wel mogelijk is?	
I: Nee, nee. Nee, dat maakt inderdaad wel wat lastiger dan hé?	
R: Ja want ja ik weet niet hoever dat mogelijk is bij hem.	
I: En uhm hoe zouden wij jou meer kunnen betrekken bij Café Rainbow?	
R: Weet ik niet. Ik weet niet wat de mogelijkheden zijn? Ik weet het niet zo goed.	
I: Zou je bijvoorbeeld een taak of een rol willen vervullen?	
R: Ja, miss, ja dat wil ik wel. Hangt ervan watvoor rol maar. Op zich zou ik dat wel willen inderdaad ja.	
I: En wat wat zou je dan bijvoorbeeld willen doen	
R: uhm	

I: Wat lijkt jou leuk om te doen?	
R: Even overdenken hoor. Uhm even denken. Uhm, ik weet niet zo goed. Wat zou je kunnen doen in de groep?	
I: Uhm dat kan een verzorgende taak zijn van uh	
R: Misschien iets van koffie of thee misschien?	
I: Ja, dat zou kunnen. Of het zou uh misschien iets in de organisatie kunnen zijn? Dat je iets iets leuks wil organiseren?	
R: Dat kan ook.	
I: Of uhm	
R: Een dagje uit naar de Efteling bijvoorbeeld als het weer kan. Als Corona voorbij is. Of uh naar een zwembad gaan met z'n allen. Of zo ongeveer.	
I: Dus ze er echt een activiteit buiten, zeg maar?	
R: Ja, dat zouden we kunnen proberen. Ja, oh, misschien... Ja kunnen proberen inderdaad ja.	
I: Ja. En uhm welk gevoel krijg je of heb je als je naar de bijeenkomst bent geweest?	
R: Gezelligheid. (lachen) Lekker babbelen. Vrolijke mensen allemaal. Gezellig, veel gezelligheid.	
I: Veel gezelligheid.	
R: Ja.	
I: En wat vind je nog meer belangrijke wat er wat er is, mis je dingen bij Café Rainbow?	
R: Uhm (stilte). Even denken hoor. Nee, nee eigenlijk niet nee. Je hebt, je hebt mensen die hier komen. Daar kan je gewoon tegen gezellig kletsen en zo. Er is eten en drinken is er dan.	
I: Ja.	
R: Meer heb je dan in feite niet nodig, denk ik dan.	
I: Nee, want dat dat vind je belangrijk?	
R: Ja.	
I: Ja.	
R: Dat er koffie is, dat er wat te eten, koekje ofzo. Meestal is er ook chips. Dus we komen niks te kort, vind ik hoor.	
I: En uhm zou jij in de toekomst ook bereid zijn om uh voor activiteiten of voor je deelname te betalen aan uh Rainbow?	
R: Dat wil ik wel ja	
I: En uh aan wat voor bedrag uh zou je dan kunnen denken?	
R: Iets van vijftien euro ofzo tien en euro. Vijftien euro.	
I: Tien tot vijftien euro. En is dat is dat dan een per jaar per half jaar of uh...	
R: per maand	
I: Per maand?	
R: Of is dat teveel weer?	
I: Dat weet ik niet. Ik weet niet wat jij kan kan....	
R: Als je ergens lid van wordt, dan betaal je per maand meestal, toch?	
I: Ja, ik kan ook per jaar hoor.	
R: Oké .	
I: Maar je staat er wel voor open omdat per jaar of per maand uh te... Het is net wat je zegt tussen de tien en vijftien euro...	
R: Ja, maar als iedereen dat doet. Dan kunnen we daar iets lekkers van kopen enzo. Koffie halen en	
I: Ja.	

R: de Huur van de ruimte betalen of hoeven we dan niet te betalen? Anders kunnen de daar ook van betalen in feite, denk ik dan.	
I: Ja. Er staat daar zou je wel toe bereid zijn?	
R: Ja ja.	
I: En en je noemde een soort lidmaatschap. Dus dan zou je lid willen van uh hoe hoe... van Café Rainbow? Begrijp ik je zo goed?	
R: Ja daar wil ik wel lid van willen worden. Inderdaad ja ja.	
I: Lidmaatschap. En Zou je je daardoor meer het verbonden voelen met categorie Café Rainbow?	
R: Ik wel in ieder geval. Ik wel. Ja.	
I: En zou een lidmaatschap jouw bijdragen, dat je uhm vaker vaker naar Café Rainbow komt of uhm de maakt dat niet uit?	
R: Uhm. Ik denk ik wel ja. Ik zo veel vaker komen. En zeker ervoor zorgen dat ik altijd geld voor heb. Want uh want ik heb ook wel andere dingen die ik leuk vind hé.	
I: Ja.	
R:Ik houd ook van winkelen, want ik koop ook graag leuke dingen. Soms is het ja, kiezen of delen dan hé.	
I: Ja.	
R: Snap je?	
I: Ja, en h eb je daar hulp voor nodig van iemand om omdat uhm uhm goed te regelen?	
R: Ja, ik denk dan van m'n begeleider, denk ik dan.	
I: Ja. Ja. Want je zei in het begin ook van uhm, als ik er dan niet ben dat heeft met name met geld te maken?	
R: Ja, klopt ja.	
I: Ja. Dus dat zou je uh van de hulpverlener uh daarin eigenlijke uhm ondersteuning willen hebben? Dat ik dat je..	
R: Ja, als me dan helpen herinneren dat dat ik dan ook Café Rainbow heb naar toe te kunnen gaan. Dat ik dan reken mee moet houden dat dan niet al m'n geld opraakt aan andere dingen. Dat dat ik er toch nog naar toe kan gaan.	
I: Ja. Ja. En uh heb je ook nog iets van uh L. en mij nodig om jou uh te te motiveren om naar Rainbow te komen? Wat zou je handig vinden of fijn vinden?	
R: uh (lange stilte) Nou, ik heb met IA afgesproken zit ik ineens te bedenken. dat ik met haar mee kan gaan rijden. Dus eigenlijk heb ik er een oplossing daarvoor. We hebben IA. Ik heb IA stelde voor mij dan op te halen en dan samen te gaan naar Rainbow.	
I: O, kijk, wat een goede oplossing.	
R: Kost mij geen geld in feite. Waardoor ik toch nog kan komen?	
I: Ja.	
R: Of dat voorstel na de Corona nog steeds is dat weet ik niet. Zou ik even moeten vragen, maar ze heeft toen voorgesteld. Omdat ze me dan kom ophalen. Dat we samen gaan naar Rainbow. Dus dan moet ik even vragen als Corona voorbij is of het dan nog steeds geldt. Maar zoals het er nu naar uit ziet, is het mogelijk dat ik wel elke keer bij ben.	
I: Ja. Ja, dat zou tof zijn. En uhm je gaf ook aan van uh af en toe heb ik een beetje een herinnering nodig?	
R: Ja.	
I:Uh heb je die van begeleiders nodig? Want zijn hun ook altijd op de hoogte dat Café Rainbow...	
R: Ja meestal wel ja. Meestal wel ja	

I: Oké. En je krijgt daarin genoeg ondersteuning?	
R: Uhm Ja, (gehoest)	
I: gezondheid.	
R: Dank je.	
I: En hoe ziet die ondersteuning eruit L?	
R: Nou dat ze dat ze met mij met mij mijn OV kaart gaan opwaarderen.	
I: Ja.	
R: Want dat moet dan meestal gedaan worden. En de rest doet ik zelf reizen.	
I: Ja, dus het zit meer in de voorbereiding?	
R: Ja inderdaad. De voorbereidingen inderdaad ja. Dat geld moet daarom moet. Dat geld moet er dan op voor mijn ov kaart om te reizen	
I: Ja. Ja. En en heb je nog iets van Van L. en mij nodig wat uhm jou zou kunnen helpen?	
R: Nee, ik ben niet zo goed wat. En dan gaat voornamelijk dat ik geld nodig heb. Ik weet niet of je daariets kunt betekenen. Dan zou je dan zou moeten eigenlijk dat er nog een herinnering aankomt.	
I: Ja	
R: Dat denk ik dan.	
I: Ja ja.	
R: en en uhm ik hoop wel dat het binnenkort weer snel gaat het beginnen.	
I: Ja dat hopen wij ook.	
R: Ja	
I: Ja dat is altijd fijner dan Online, natuurlijk. Ja. Dat heeft ook wel mee te maken natuurlijk. Wanneer wordt iedereen uh	
R: gevaccineerd hé?	
I: Ja precies. Ja jullie zijn dan wel... Jij bent dan ook binnenkort aan de beurt?	
R: Ja, dat klopt ja. Eigenlijk zou deze week beginnen. Ze hadden nu over deze week of volgende week. Dus volgende week of volgende week zal ik gevaccineerd worden. Ik denk aankomende week, denk ik. Als het meezit.	
I: Oké.	
R: Dan zal ik al prikken kunnen krijgen. En drie, twee zes weken. uh ik weet niet hoeveel. Daarna nog een prik. En dan dan zou het genoeg zijn, denk ik.	
I: Ja.	
R: Ik weet niet hoe met de anderen zijn?	
I: Nee, dat weet ik eigenlijk ook niet.	
R: Zou zou je kunnen vragen aan ze? Een mailtje sturen naar ze in hoever ze... hoe het al geregeld is	
I: Ja, van de meeste wordt nu denk ik ook ingepland hé?	
R: Ja, daarom.	
I: Ja dus uh..Binnen nu en een maand misschien?	
R: Ja, dus je zou een mailtje kunnen sturen? In hoeverre zit dat al geregeld is. En vandaar uit kun je nadenken van ... Wanneer dan de laatste is gevaccineerd en van daaruit kun je dan weer nieuw op wil beginnen dan met bij elkaar komen. Want als de laatste gevaccineerd is voor ons. Kunnen we weer bij elkaar komen, dan is iedereen gevaccineerd.	
I: Ja. Ja.	
R: Dan moet je je als de laatste persoon weet die gevaccineerd wordt, dan kan je in feite weer bij elkaar.	
I: Ja.	
R: als je dat weet.	

I: Dat zou heel fijn zijn hé?	
R: Dat scheelt al een hele hoop, denk ik.	
I: Ja. Ja, Dat denk ik ook. En uh L? Eenmaal van de laatste vragen. Uhm wat is er volgens jou nodig dat Café Rainbow een succesvolle ontmoetingsplek wordt?	
R: Uhm, ik denk. Je had erover dat uh even kijken dat we misschien moeten betalen. Op zich vind ik dat geen probleem. Maar het moet niet te duur worden voor ze he? Want zoveel geld hebben we dan ook weer niet.	
I: Nee.	
R: Ik denk dat sommigen wel wit bereid zijn om te betalen. Alleen niet te vee denk ik. Dat we natuurlijk ook nog andere dingen. Toiletspullen die ze moeten kopen. uh uh, sommigen hebben misschien nog eten. Ik weet niet hoe ze het thuis geregeld hebben. Snap je?	
I: Ja.	
R: Ze hebben ook nog hun eigen leven die ze moeten doen hé?	
I: Ja. Ja.	
R: Ja je eigen eten kost ook geld hé? Toiletspullen, eten misschienn. Ik weet niet wat. Uh drinken. Treingeld, ik weet niet hoe ze komen Taxi kost weer ook geld.	
I: Ja, klopt.	
R: Dus dat moet niet al te duur worden hé? Niet al te duur worden, denk ik.	
I: Nee. En want jij gaf aan tussen de tien en vijftien euro hé? Jij gaf dat eigenlijk per maand. Maar het zou je dat anders dan nu anders uh...	
R: Op dit moment zou anders beginnen. Dan een keer in de zes maanden of een keer drie maanden doen. Dan is het niet te vaak. Maar dan kunnen ze wel komen. Maar puur omdat ik niet weet hoe groot hun budget is.	
I: Ja.	
R: Ik weet niet hoeveel ze te besteden hebben die mensen. Als ze heel weinig hebben, dan kunnen ze niet veel betalen?	
I: Nee,	
R: Dan is elke maand al gauw iets te veel elke maand hé?	
I: Ja. Ja. daar daar heb je helemaal gelijk in.	
R: Ik zou eerst voor drie maanden zou ik beginnen. Maar dan uh de gewoon kijken hoe de loopt en d'r dan eens over hebben. Hoeveel ze eigenlijk te besteden hebben. En daar rekening mee houden? Een uitkering is geen vetpot ofzo hé?	
I: Nee, nee dat is zeker zo. Ja.	
R: Checken. Snap je, moet wel rekening mee worden gehouden. Want straks kunnen ze niet komen, omdat ze niet kunnen betalen.	
I: Nee. Precies. En uhm...	
R: dat zou een drempel kunnen zijn?	
I: Ja, dat is zeker zo.	
R: Je wilt dat we daar moet komen, toch?	
I: Ja	
R: En uh ik ben dus wel bereid om te betalen. Maar het moet wel voor mij betaalbaar zijn. Ik moet het ook kunnen betalen. Als niet kan betalen. Kan ik niet komen.	
I: Nee. Nee, dat is. Dat is ook helemaal waar. En uhm even kijken hoor. Hoeveel vragen ik nog heb. Mag jij altijd uhm hoe zit het met je met uh jezelf beslissingsrecht en zo, he? Un mag je altijd zelf beslissen om naar Rainbow te komen?	
R: Bij Rainbow wel. Ik mag niet alles beslissen , maar als ik naar Rainbow wil, mag ik dat in feite wel. Zo lang ik mij maar aan de wetten en regels houdt van de maatschappij. En zo lang ik dat doe, is er niets aan de hand.	

I: Oké. Want je hebt ook wel op dat je naar andere plekken niet mag?	
R: Ja, Ik mag bijvoorbeeld 's avonds niet de kroeg in.	
I: Oké.	
R: Maar ik mag bijvoorbeeld wel als er als er overdag een terrasje willen pakken, dan mag ik gewoon mee.	
I: Ja.	
R: overdag dan maar. Dan hebben we niet over 's avonds, maar overdag. Maar geen biertjes drinken/	
I: Oké	
R: Ik mag alleen in het weekend drinken.	
I: Ja.	
R: Dus op een zaterdag, maar ze hebben liever dat ik thuis drink. Dan dan in het openbaar.	
I: hmm	
R: Dus ik mag gewoon cola of een koffie of thee wat ik drink.	
I: Ja.	
R: Ja, geen bier.	
I: Ja. En hoe vind je dat dat dat je bepaalde zaken beperkt wordt?	
R: Ik vind het geen probleem, want want ik ken mezelf. Uh met bier kan ik al snel te veel drinken. Dat is ook niet goed.	
I: Nee. Nee. Dus dus uh als ik jou zo begrijp en hoor dan. Dan heb je zoiets van ik vind het eigenlijk wel prettig dat ik daar een beetje in beperkt wordt?	
R: In sommige dingen wel ja.	
I: Ja.	
R: Sommigen dingen is juist goed om mij daar een beetje inte beperken ja. Als anders neemt dat de overhand. Dat moeten we ook niet hebben	
I: Nee, dat is waar.	
R: Maar ik mag gewoon naar Rainbow café als ik wil. Tenzij jullie slechte invloed op mij hebben, dan zeggen zij (begeleiders woonlocatie). Dat mag weer niet. Daar gaan we niet vanuit.	
I: Nee. Nee. Maar je hebt daar wel zelf ook een stem in?	
R: Ja. Ja.	
I: Ja. En dan ga je ook wel eens uh naar reguliere cafés?	
R: Ja ja, ik ga in Middelburg wel eens een terrasje pakken. Naar de Huifkar of bij de Vriendschap. Drink ik gewoon koffie of wat lekkers te eten ofzo. Bitterballen erbij. Dat mag gewoon.	
I: Ja,	
R: dat mag wel. Zolang ik maar geen bier drink, dan vinden ze alles prima. Zolang ik mij maar aan de regels van de wet houdt. Vinden ze ook prima.	
I: Oh hardstikke goed.	
R: Ze zeggen ook van je doet het goed. Je houd je aan de regels prima. Zolang je dat doet is er niets aan de hand.	
I: Nee, dat is ook zo. En uh L. ben je ook wel eens naar uh uhm een soortgelijke ontmoetingsplek geweest als Café Rainbow?	
R: Ja, in Arnhem. Toen woonde ik nog in Ede.	
I: Oh oké	
R: Daar is het COC in Arnhem ook voor mensen met een handicap. Ging elk weekend, een keer in de maand naar toe	
I: Oké, dat was ook een keer in de maand?	

R: Ja, ik wou vaker, maar dat deze niet daar. Maar maar uh ik ging wel vaak naar toe inderdaad elke maand.	
I: Oké	
R: dat was leuk hoor.	
I: En en zijn de verschillen met uh tussen de twee cafés?	
R: Ja. De VOC in Arnhem daar werd veel bier gedronken?	
I: Ja.	
R: Toen deed ik daar ook nog aan mee. Maar bij jullie wordt alleen maar koffie of cola gedronken. Op zich niks mis mee hoor. Maar het is maar net welke doelgroep je krijgt. De ene client mag het weer wel en de andere weer niet. Het is maar net welke regels ze hebben.	
I: Ja.	
R: uhh heel vaak uhhh want dat gaat goed op zich, maar voornamelijk dat ze andere regels hadden dan bij jullie. Maar dat is niet erg hoor. Zo lang elkaar maar met respect behandelen. Dat is prima.	
I: Ja. En hoe zit voor jou Ideaal ontmoetingsplek eruit? Een ontmoetingscafé?	
R: uhhh weet je wat ik heel graag zou willen?	
I: Nee,	
R: Zo'n homocaf'é hé? Waar ook zo zo een vrouw... man in een jurk van iemand die willen zien. Die een dansje voor ons doet. Met krullen erop. Hoe noem je zo iemand ook weer?	
I: Een travestiet.	
R: Leuke jongens of mannen.	
I: Ja.	
R: die zich helemaal uitdoffen? Pruiken. Jurken, dat wil ik wel een keer zien! Als dat een keer bij ons kan komen, zou ik dat wel heel leuk vinden hoor.	
I: Een travestietenshow uh?	
R: Inderdaad ja. Zingen erbij.	
I: Dat zou je helemaal gaaf vinden?	
R: Ik zou dat echt geweldig vinden.	
Beiden lachen	
R: echt waar.	
I: Schrijf ik het op hoor L.	
R: Dus dus dat dat zou ik echt op en top vinden, hoor. Ik heb wel vaker op tv gezien, als ze dat doen. Ik zou dat wel een keer mee willen maken.	
I: echt grappig. Helemaal leuk.	
R: Dus maar hoe ziet jouw ideale café dan uit.	
I: Gewoon een café waarin iedereen elkaar respecteert zoals hij of zij is. En uh en dat ze komen voor de gezelligheid. Leuk. Zonder drank, want je hebt in feite geen drank nodig, vind ik om het gezellig te hebben. Maar dat je er gewoon lekker kunt koffie drinken, roken kunt roken en dat je er in principe gewoon lekker kunt eten en lekker kunt ouwehoeren over mannen voor vrouwen. Het is maar net waar je behoefte aan hebt. En dat je het leuk en gezellig hebt. Waar je saamenhorigheid wilt hebben. Uhh gewoon dat je ook dat je ook plezier en de liefde van leven tegen komt en zonder dat je weg wordt gestuurd omdat het ongewenst is, zeg maar. (hij lacht).	
I: Ja, helemaal mooi helemaal beschreven.	
R: Ja ja	
I: Na dan zijn wel al tot het einde gekomen, L. dat is snel gegaan. Heb je zelf nog dingen die je nog wil zeggen over over Café Rainbow?	
R: Ik zou met de groep wel naar de Gayparade willen gaan.	

I: Naar de Gayparade?	
R: In Amsterdam. Daar zou ik ook wel heen willen gaan inderdaad. Gezellig lekker uit naar de Gayparade in Amsterdam ofzo of ergens anders. Ik weet niet. Gezellig naar toe gaan en uitzwaaien. Yoooooooooooooooooooo!	
Lachen beiden	
I: Ben je daar wel eens geweest?	
R: Nog nooit nog nooit. Ik zou het wel willen. Even kijken.	
I: Ja,	
Beiden lachen	
I: dat zou wel, dat zou wel heel gezellig zijn hé?	
R: Ja zeker.	
I:Even kijken hoor, de opname alvast even....	

Bijlage 4 Topiclijst met interviewvragen

Kernbegrippen	Topics	Subtopics		Interviewvragen
LHBTI's met een licht verstandelijke beperking	(basis)Behoeften Belemmerende factoren Bevorderende factoren	Eigen kracht Negatief zelfbeeld Zelfredzaamheid Empowerment LHBTI zichtbaar Discriminatie	(extra) Kwetsbaar Meedoen maatschappij Uiten van gevoelens Grenzen aan geven Acceptatie Sociaal netwerk Geaardheid	Heb je behoefte om anderen te ontmoeten? Zo ja/nee kun je dit uitleggen? Heb je een netwerk waarover je praat over je geaardheid? Zo ja/nee hoe komt dat?
Ontmoetingsgroep LHBTI	Belang Behoeften en wensen activiteit Behoeften en wensen professionals Belemmerende en bevorderende factoren	Eenzaamheid, Isolement Weerbaarheid Gelijkgestemden Zichzelf zijn Veilig voelen Zichtbaar zijn Steun ervaren Vriendschappen Educatie Voorlichting Laagdrempelig	Activiteiten (vraag –en aanbodgericht) Mee willen doen Erbij horen Participatie Toegankelijkheid Ontmoetingsplek Sociaal netwerk vergroten Veiligheid Negatieve prikkels Plezier beleven	Waarom is een ontmoetingsplek als Café Rainbow belangrijk voor u/jou? Hoe weet je dat Café Rainbow een bijeenkomst heeft? Welke thema's of onderwerpen vind je leuk? Welke activiteiten zou je graag willen doen? Hoe vaak zou je willen deelnemen aan Café Rainbow? Welke belemmeringen ervaar je om naar Café Rainbow te komen?
Motivatíe LHBTI's met een licht verstandelijke beperking	Intrinsieke motivatie Extrinsieke motivatie Zelfdeterminatíetheorie (ZDT) Empowerment Zelfbeschikking	Belemmerende factoren Bevorderende factoren Effectiviteit langere termijn Rollen sociaal netwerk (Groeps)activiteiten Welbevinden Bereidheid deelname activiteit	Beloning Autonomie Competentie Eigen kracht Eigen initiatief Motivatíe versterken	Van welke activiteiten wordt jij blij? Welke activiteiten wordt je minder/niet blij? Wat/wie motiveert jou om naar Café Rainbow te komen? Welke hulp heb je nodig vanuit jouw netwerk? Hoe kunnen wij jou meer betrekken bij Café Rainbow? Wat/wie belemmert jou om naar bijeenkomst te komen? Wanneer lukt het jou wel om naar bijeenkomst te komen? Hoe komt het dat het jou wel/niet lukt? Wat heb je nodig om wel te kunnen komen? Welke contacten heb jij op dit moment met gelijkgestemden en hoe zien deze contacten er dan uit? Welk gevoel krijg/heb je als je een bijeenkomst bent gekomen?
Competenties van hulpverleners	Kennis Vaardigheden Attitude	Beter aansluiten bij drie basisbehoeften van LHBTI's met een licht verstandelijke beperking Motiverende gespreksvoering Gelijkwaardigheid Bekwaamheid van de professional		Hoe kunnen wij (Lindsey & Bina) jou motiveren om naar Café Rainbow te komen? Hoe kunnen wij beter bij jouw wensen en behoeften aansluiten?